جههنهم وارئ پهشێمانان

- _ كتيب : جههنهم وارئ پهشيمانان
 - _ نڤيسەر : تەحسىن دۆسكى
 - _ حایا ئیکی ۲۰۰٦
 - ـ چاپخانهیا زانا دهوّك
- ـ ژمارا سپارتنی ل پهرتۆكخانهيا گشتی ل ههوليْری : ٣٥٩
 - ل سالا ٢٠٠٦
 - ـ ژ وهشانين پهرتوكخانا جزيرى ل دهوكي .

جەھنەم وارىٰ پەشيىمانان

تەدسىن ئىبراھىم دۆسكى

بِسُـــِ اللَّهِ ٱللَّهِ ٱللَّهِ ٱللَّهِ الرَّهُ أَلْرُهُ مِنِ

﴿ وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ اللهُ وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَوَلَّىٰ اللهُ وَمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمُ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿ ﴾

سورة النساء: ١١٥

ب ناڤي خودايي مەزن ودلۇڤان

مرؤف دهمی ل کیتابا خودی وسوننه تا پیغه مبه ری ـ سلاف لیی بن ـ دز قرت و دخوینت تی دئینته ده ر کو ل هر ماره کا نه یا کیم و جهان ئه و به حسی جه هنه می وئاگری وی دکسه ن ، وبه حسی وی عه زابی دکه ن یا بو کافر و گونه هکاران ل ویری هاتی یه ئاماده کرن ، و ل گهله ك جهان ژی خودی و پیغه مبه ری وی خودان باوه ران و قی جه هنه می د ترسین ، ب ره نگه کسی وه سا مرؤف پسیاره کی د گه ل خو د که ت : ئه ری بوچسی هنه هم به حسی جه هنه می هاتی یه کرن ، و بوچی هنه مرؤف و ئاگری وی دئیته ترساندن ؟

د بهرسقی دا دی بیژین : خودی بو هندی نهم یین داین دا نهم وی بناسین ، و پهرستنا وی بکهین ، و ژ وی بترسین وبی نهمرییا وی نه کهین ، و پینخه مهت ب جهیئیانا قی نارمانجی خودی گهلهك نیشان ل سهر مهزنی یا خو د داناینه و نهم پی ناگههدار کرینه ، دا ب ریکا وان تهقوا ل نك مه پهیدا ببت ، وجههنهم

و ئهو نهخوّشی و عهزابا تیدا هه ی مهزنترینی وان نیشانانه ، و ژ بهر کو ئه و د قی ژینا مه یا دنیایی دا ل به ر مه یا قهشارتی یه و مه ب چاف نه دیتی یه ، خودایی مهزن و پیغه مبه ری وی وه صف و سالو خدانین وی ب به رفره هی بو مه داینه ، وئه م ژی ترساندینه ، دا ئه ف ترسا هه بو مه ببته پالده رکو ئه م د قی دنیایی دا قه ستا چاکی یی بکه ین ، و کریارین خو یین چاك بو خو بکه ینه پهرژان د نا قبه را خو و قی جه هنه می دا .

ئارمانج ژ ترساندنا ب ئاگری ترساندن خو ب خو نینه ، نه خیر ! ترساندنا ژ جههنه می و ئه و رو ند کین خودان ژ به د دبارینت ئه گهر ئیکا هند ژ وی چی نه که ن ئسه و ببته میرو قه کی خودایی و بگههته مهقاماتین بلند ، و خو ژ خوشی یین دنیایی یین بی بها و دلچوونین ئه رزان بده ته پاش ، چو مفا د وی ترسی نابت ، و چونکی ترسا ژ خودی نه گه ر یا دورست بت خودانی ب دورستی دگوهورت و مرو قه کی چاك ژی دورست بد دکه ت زانایه کی و ه کی (عمبدللاهی کوری موباره کی) ده می پسیار ژی هاتی یه کرن : کیژ زه لام چیتره ، ئه وی د ریکا خودی دا هاتی یه کوشتن ، یان ئه وی پتر ژ خودی د ترست ؟ وی گذت : ل نك من ئه وی پتر ژ خودی د ترست ؟ وی گذت : ل نك من ئه وی پتر ژ خودی د ترست .

وزانایین مه یین بهری دگوتن : مهته لا وی دلی ترسا خودی تیدا وه کی مهته لا وی مالی یه یا ب خودانی خو ئاقا بست ، چی گاقا بی خودان ما دی کاقل بت ، دل ژی هند دی یسی ئاقا بست هندی ترسا خودی تیدا بت ، چی گاقا ترسا خودی تیدا نهما دی کاقل ، و دل گاقا کاقل بو و خودانی وی د چاقین خهلکی دا دی سار بت ، خهلک نه قیانا وی دی هلگرن بیسی بزانس بوچی وان ئه و نه قیت !

وئه و مروّقی هند ترسا خودی د دلی دا هه بت حه تا کو به ری وی ژ گونه هی بده ته پاش ، خودی که فاله تی به به حه شتی دده ته وی ، خودایی مه زن د قورئانی دا دبیرژت : ﴿ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴾ (الرحمن : ٢٦) و زانایی تابعی یان (موجاهد) د ته فسیرا قی نایه تی دا دبیرژت : نه ف نایه تی د گه هینت کو خودی ل سه رهه رنه فسه کی یمی راوه ستایه و کریارین وی دبینت ، قیجا نه گه ر ئیکی قیا تشته کی بکه ته و خودایی خول بیرا خو ئینا و خو ژ وی تشتی دا پاش نه وی دو به حه شت بو هه نه .

قید جا دا کو ئهم پیچه کی دلین خول سهر ترسا ژ خودی وعهزابا وی ل ئاخرهتی پهروهرده بکهین ، مه حهزکر چهنده کی بسهرفرههی به جسی جههنهمی بکهین ، دا بزانین کانی یا

هیڤییا مه ژ خودایی مهزن ئهوه هند ترسا خو بکه ته د دلین مه دا کو ئهم پی بژین ژینه کا سهرفهراز .

تەحسىن دۆسكى دھۆك ٢٠٠٦

ئەو كارىن گەف ب ئاگرى ل خودانىن وان ھاتىيە كرن

بهری ئهم به حسی جه هنسه می وسه روبه ری وی بکه ین ، مه دقیت ب کورتی به حسی وان کاران بکه ین یین کو قورئانی وسوننه تی ب ئاشکه رایی گه ف ب ئاگری جه هنسه می ل خودانین وان یین گونه هکار کری ، بو هندی دا ئه م خو ژ فان گونه هان بده ینه پاش .

وبهری ئهم دهست ب هژمارتنا قان گونههان بکهین دقیّت ل بیرا خو بینین کو ئه ش گونههکاریّن ئه ش گهفه لی هاتی به کرن ژ ئو ممهتا ئیسلامیّنه ، ئهون ییّن باوه ری ب خودی و پیخهمبه ری ههی ، ژ بهر قان گونههیّن وان بهری وان بسو جههنه می دئیّته ، بیّی کو ئه و د قی جههنه می دا ئه به دی بین .

ا– موخالەفا سوننەتى :

ئیمام ئــه-مـهد وئهبوو داوود وحاکم وگهلهك زانــایین دی ژ موعاویــهین کـوری ئـهبوو سـوفیانی ڤـهدگوهیزن ، دبیـــژت : پیغهمبهری خودی ـ سلاف لـــی بـن ـ د نــاف مـه دا رابـوو ڤـه وگزت : ﴿ أَلَا إِنْ مِن قبلكم مِن أَهِل الكتاب افـــرقوا على ثنـــین

وسبعین ملة ، وإن هذه الملة ستفترق علی ثلاث وسبعین ، ثنتان وسبعین ملة ، وإن هذه الملة ستفترق علی ثلاث وسبعون في النار ، وواحدة في الجنة ، وإنه سيخرج من أمتي أقوام تتجارى بهم تلك الأهواء كما يتجارى الكلّبُ بصاحبه ، لا يبقى منه عرق ولا مفصل إلا دخله ـ هندى ئهو كيتابى بوون يين بهرى ههوه ل سهر حهفتي ودو دهسته كان ليكڤه بوون ، وئهڤ ملله ته ل سهر حهفتي وسي دهسته كان دي ليكڤه بت ، حهفتي ودو ل سهر حهفتي وسي دهسته كان دي ليكڤه بت ، حهفتي ودو د ئاگرى دانه ، وئيك د بهحهشتي دايه ، و د ناڤ ئوممه تا من دا هندهك كهس دي پهيدا بن بيدعه ودلچوون وهسا دي تيكهلي وان بن وه كي ئهو ئيش د ههمى گههين لهشى دا دگهرييت يا ژ لهقا سهيي هار دئيته مروقي .

ژ قی حددیسی ئاشکه را دبت کو خودویر کرنا ژ سوننهت وریّبازا پینغهمبه ری و سلاف لی بن و دویکه فتنا ری وریّبازیّن بیدعه چیان ییّن خهلکی ل دینی زیّده کرین ، دبته ئهگه را چوونا ئاگری .

۲– مانا د ناڤ کافران دا :

چى نابت بۆ مرۆقى موسلمان ل وى وەلاتى ئاكنجى ببت يىن كوفر يا لىى دەسھەلات بت ، ئەگەر ھات وموسلمانان وەلاتى خۆ ھەبت ، خودايى مەزن دبيرت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمْ الْمَلائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الأَرْضِ

قَالُوا أَلَمْ تَكُن أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُوْلَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّهُ وَسَاعَتْ مَصِيرًا . إلا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلاً _ هندى ئەون ييْن ملياكهت رحين وان دستينن ، ووان زۆر دارې ل خـۆ كرى ، كو ل جهي كافران ماين ومشهخت نهبووينه ناڤ موسلمانان ، ملياكهت ب گهفكون قه دبيَّونه وان : هـويــن د مهسـهلا دينـيّ خـ ق دا د چ حال دا بوون ؟ ئهو دي بيژن : ئهم د عهردي خـ ق دا دلاواز بوويس، وئهم نهدشياين زۆردارىيى وستەمى ژخسۆ لابدهين ، فيجا ئهو ب گهفكرن فه دئ بيَّة نه وان : ئهري ما عه، دی خو دی یے فو مھ نهبو و کو ھوین ژ عهردی خو دهر که شه عهرده کي دی کو هوين تيدا ل سهر ديني خو يشت راست بين ؟ ئهوين هه جهي ڤهحهويانا وان ئاگره ، وئهو پيسترين جهي ليي زڤرينيّ يه . وئەويّن دېيزار ژ ميّـر وژن وزارۆكان ييّن كو نەشــيّن زۆردارىيىي وسىتەمىي ژخىۆ لابىدەن ، وچو ريكان بىۆ خىۆ نابينن كو پئ ژ نەخسۆشىيى قورتال بىن ، ئەو ناگەھنمە قى، دويماهييي يا بهحس ژي هاتييه کرن ﴾ (النساء : ٩٨-٩٧) .

۳- زۆردارىيا د دوكمى دا :

زۆردارىيا د حوكىمى دا _ چ ژ لايى مەزنى دەولەتى قىه ، چ ژى ژ لايى حاكمى وقازى قە بت _ بەرى خودانى خىۆ ددەتــه

ناگری جههنهمی ، (نهبوو داوود) ژ (بورهیدهی) قهدگوهیزت دیرژت : پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ گوت : (القضاة ثلاثـ : واحد في الجنة ، واثنان في النار ، فأما الذي في الجنة : فرجل عرف الحق وقضی به ، ورجل عرف الحق فجار في الحکم ، فهو في النار ، ورجل قضی للناس علی جهل ، فهو في النار ـ قازی سینه : ئینك د بهحهشتی دایه ، ودو د ئاگری دانـ ه ، ئـهوی د بهحهشتی دا : ئهو زهلامه یی حهقی زانی وحوکم یی کری ، وئهو زهلامی حهقی زانی وحوکم یی کری ، وئهو زهلامی حهقی زانی و کمی دا کری ئهو د ئاگـری دایـه ، وئـهو زهلامی به و کمی دا کری ئهو د ئاگـری دایـه ، وئـهو زهلامی به و کمی دا کری ئهو د ئاگـری دایـه ، وئـهو د الگری دایـه ، وئـهو د کمی به د کری نهو د ئاگـری دایـه ، وئـهو د کمی به د کری نهو د کری نهو د ئاگـری دایـه ، وئـهو د کری نه د کری د ک

3- کرنا درهوی ژ کیسی پیغهمبهری :

بوخارى وموسلمى ژ هژماره كا صهحابى يان قه گوهاستى يه ، دبيژن : پيغهمبهرى ـ سلاف لى بن ـ گۆتى يه : ﴿ من كذب عليً متعمداً فليتبوأ مقعده من النار ـ ههچى يى ژ قهستا درهوى ژ كيسى من بكهت بلا جهى خوّ د ئاگرى دا دورست بكهت ﴾ .

0- خۆمەزنكىن :

موسلم ژ ئهبوو هورهیرهی فهدگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبهری ـ سلاف لین بن ـ گوت : ﴿ یقول الله تعالی : الکبریاء ردائی ، والعظمة إزاري فمن نازعني واحداً منهما أدخلته النار ـ خودی دبیرژت : گهورهیی ومهزنی جلکین منه ، وههچییی ههفرکی یین سهرا وان د گهل من بکهت ئهز دی وی کهمه د ئاگری دا ﴾ .

وخۆمەزنكرن ـ وهكـى پيغەمبـەر ب خــۆ د گۆتنــه كا خــۆ دا دىيىڭ - ئەوە مرۆڭ خـــهلكى كيّــم بكــهت ، وخــۆ ژ حــهقىيى مەزنـــــر ببينت .

٦- كوشتنا بي حوق:

چ خو ب خو بکوژت ، یان کهسه کی دی یی بی گونه ه بکوژت ، خودایی مهزن د قورئانی دا دبیژت : ﴿ وَمَنْ یَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِداً فِیهَا وَغَضِبَ اللّهُ عَلَیْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَدَاباً عَظِیماً و هه چی یی ته عدایی یسی ل خودان باوه ره کی

بکسه ، و ژ قهستا وبی حه ق وی بکوژت ، جزایسی وی جه هنه مه ، هه روهه دری تیدا بت د گسه ل غسه زه با حسودی و ده رکه فتنا ژ ره حسما وی ، و خودی د ژوار ترین عه زاب بو وی ناماده کری یه ژ به ر قی تاوانا مه زن یا وی کری (النساء : ۹۳) .

٧- خوارنا ربايي :

وربا ژي ئينك ژوان گونههانه يين خوداني خو دبهنه ئاگري ، وه کی خو دایی ۲ ـ د قور ئانی دا _ دهمی به حسی و ان مر و قان د کهت يين ل خوارنا ربايي دزڤــرن دبيـــرث : ﴿ الَّذِيــنَ يَــأُكُلُونَ الرِّبَــا لا يَقُومُونَ إِلا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ الْمَسِّ دَلِكَ بأنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَـرَّمَ الرِّبَـا فَمَـنْ جَـاعَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُوْلَئِكَ أصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ _ ئەوين ربايى دخسۆن ل ئاخرەتى ر قهبران رانابنه فه وه کی وی نهبت ئهوی دین یی شهیتانی دەستكرىيىن، چونكى وان دگىنوت : هلەما فرۆتىن ۋى وەكىي ربایي ّیه ، کو ههردو د حه لالن ، و مالي زیده دکهن ، ئینا خودیّ ئەو درەوپىن دەرىخسىتن ، وئاشىكەرا كىر كىو وى فرۆتىن يىا حــهلالکری و ربا یا حـه رامـکری ، ژبه رکو مفایو خهلکی د كرين وفروتني دا ههيه ، وئستغلال وبهرزه كرن وتيچوون

د ربایی دا هدیسه . قیجا همچییی حوکمی خودی د ربایی دا گههشتی ووی خو ژی پاشقه لیدا ، ئه وا وی به ری حمدامبوونی کسری بو وی به و وی وی وی وی وی وی کسری بو وی به و وی وی وی وی کسری بو وی به وی وی وی کسری بو وی به وی وی وی که که وی که وی به وی وی که که وی که وی به وی که که وی که وی که وی که که وی ک

٨- خوارنا مالـــن خەلكـــى بــن حەق :

وی فهرمان پی ل ههوه کری وهوین ژی داینه پاش ب ههوه یسی دلوقانگار بوویه . وههچییی ژ تهعدایی وپی لیندانا شریعه تی وی تشتی بکه ت یی خودی هوین ژی پاشفه لینداین وه کی دزییی وژیستاندنی وغشی ، خودی پاشی دی وی که ته د ناگری دا و نهو دی تام که ته گهرما وی ، و نه و ل سه ر خودی یا ب ساناهی بوویه .

9- چيٽڪرنا تهصويران :

ئەوين تەصويرين وان تشتین خودان رح چی دكەن بۆ ھندی دا وہ کی چیکری یی خودی چی بكەن ، عهزابا قان ل نك خودی روژا قیامه تی ژ عدزابا هەملی مسر قشان د ژوار تره ، وه کلی د حهدیسه کا دورست دا یا بوخاری وموسلمی ژ (عهدللاهی کوری مهسعوودی) قه گوهاستی هاتی : پیغهمبهر سلاف لی بن د بیزت : ﴿ أشد الناس عذاباً یوم القیامة المصورون ﴾ .

۱۰ مەيلدارى بۆ زۆرداران :

ئەقە ۋى ۋ ئەگەرين چوونا ئاگرىيە ، وەكى د ئايەتـەكى دا ھاتى : ﴿ وَلا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِـنْ دُونِ اللّهِ مِنْ أُوْلِيَاءَ تُمَّ لا تُنصَرُونَ ـ وهوين مــەيلدارىيى بــۆ وان نەكەن يين زۆردارىيى دكەن ، دا ئــاگر ب هـــەوە نــەكەقت ،

وههوه ژبلی خودی چو پشـــتهڤان نینــن هــهوه ب ســهر بیٚخــن ، وسهرکارییا ههوه بکهن ﴾ (هود : ۱۱۳) .

و ژ مەيلىدارىيا بۆ زۆردارانــه مــرۆڤ حەز ژ زۆردارىيا وان بكەت ، وپشتەڤانىيا وان سەرا بكەت ، ودويچوونا رێبـــازان وان بكەت .

۱۱- رەنگەكى ژن وزەلامان:

د حسه دیسه کی دا یا (موسلم) ژ (ئه بوو هوره یسره ی) قه دگوهیزت هاتی یه ، پیغه مبه ر سلاف لی بن د بیزت : شدگوهیزت هاتی یه ، پیغه مبه ر سلاف لی بن د بیزت : شمنان من أهل النار لم أرهما : قوم معهم سیاط کأذناب البقر یضربون بها الناس ، ونساء کاسیات عاریات ، ممیلات مائلات ، وروسهن کأسنمة البخت المائلة ، لا یدخلن الجنة ولا یجدن ریجها ، و إن ریجها لتوجد من مسیرة کذا و کذا دو تو خمین جههنه می یان هه نه من نه دیتینه : هنده ک مروقن هنده ک قامچی یین وه کی کوریین چیلان د دهستان دا هه نه دداننه مروقان ، وهنده ک ژنن ب جلکن و درویسن ، ب قه هژه ژاندنا خو ده می ب ریقه دچن به ی خه کی دده نه خو ، سه رین وان وه کی پشتا حیشت رینه ، نه ئه و دچنه به حه شتی ، و نه ئه و بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی بینا به حه شتی سه ح د که ن ، و هندی دویر د چت ا

۱۲ - ئەوپى خەپوانى غەزاب ددەن :

(موسلم) ژ (جابری) قهدگوهیزت ، دبیژت : پینعهمبهری ۔ سلاف لی بن ۔ گوت : ﴿ عرضت علی النار ، فرأیت امرأة من بنی اسرائیل تعذب فی هرة لها ، ربطتها فلم تطعمها ، ولم تدع تأکل من خشاش الأرض ، حتی ماتت جوعاً ۔ ئاگر بو من هاته نیشادان ، ژنه کا ئسرائیلی من دیت ژ بهر کتکه کا وی دهاته عهزابدان ، وی ئهو گریدابوو وخوارن نهددایی ، ونهدهیلا ئهو ب خو ب ده قی خو ژ گیایی عهردی بخوت ، حهتا ژ برسان دا مری ﴾ مهعنا : عهزابدانا حهیوانی بین ئهزمان ژی دبته ئهگهرا چوون ئاگری .

۱۳– داخوازا علمی نه بهِ خودی :

یان ژی بلا بیّژین : نه ئیخلاصا د خواستنا علمی دا ، (ئبسن ماجه) حهدیسه کی ژ (جابسری) قهدگوهینزت ، دبیّژت : پیخهمبهری ـ سلاف لی بن ـ گوت : ﴿ لا تَعَلَّموا العلم لتباهوا به العلماء ، ولا تماروا به السفهاء ، ولا تخیروا به الجالس ، من فعل ذلك فالنار النار ـ خو فیری علمی نه کهن دا هوین د ناف زانایان دا خو پی مهزن بکهن ، وهه قر کی یی پسی د گهل نه زانان نه کهن ، ودیوانان بو خو پسی نه هلبژیرن ، هه چی یی وه بکهت ناگر بو وی هه یه ناگر .

١٤– خوارن وڤهخوارن د ئاماني زيْرِ وزيڤي دا :

(بوخاری وموسلم) ژ (أم سلمه) یسی قه دگوهیزن ، دبیژت : پیغهمبهری ـ سلاف لسی بن ـ گوت : ﴿ من شرب في إناء من ذهب أو فضة فإنما يجرجر في بطنه ناراً من جهنم ـ هـهچیيی د ئامانه کی زیری یان زیقی دا قه خوت هـهما ئـهو ئاگره کی ژ جههنه می د که ته زکی خو ﴾ .

و د ڤێ مەسەلـــێ دا فەرقا زەلامى وژنێ نىنە ، بـــێ ھـــەردووان حەرامە د ڤان رەنگە ئامانان دا بخۆن وڤەخۆن .

۱۵- ئەوى دارا سىبەرى بېرت :

ئهو دارین ل سهر ری و ریباران یین کو خهلك خو ددهنه به سیبه را وان ملکه کی گشتی یه ، خهلك ههمی مفای بو خو ژی دبین ، لهو حهرامه بو مروقی بچت وان داران ببرت ، (ئهبوو داوود) ژ (عهبدللاهی کوری حوبه یشی) فهدگوهیزت ، دبیژت : پیغهمبه ری مسلاف لی بن می گوت : ﴿ من قطع سهرة صوب الله رأسه فی النار مه چی یی داره کی ببرت خودی سهروسه ری دی هافیته د ئاگری دا ﴾ .

ترساندنا ب ناگری د قورئانی وسوننهتی دا

بهری نوکه مه گۆت: خودی وپینغهمبهری وی ـ سلاف لسی بن ـ د گهله کو گۆتنین خو دا ئه م ژ ئاگری جههنه می ترساندینه ، بو هندی دا ته قوال نك مه پهیدا ببت ، وئه ف ترساهه مه بكه ته مرو فین خیر خواز وقه نجیكار ، و ل فیری مه دفین چهند ئایه ت و حه دیسان ـ بو نموونه ـ د فی ده لیفه هی دا فه گیزین .

ژ ئايەتىن قورئانى :

خودایی مهزن دبین ت : ﴿ یَاایُنها الّذِینَ آمَنُوا قُوا اَنفُسَکُمْ وَالْمِینَ آمَنُوا قُوا اَنفُسَکُمْ وَالْمِیکُمْ نَاراً وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَیْهَا مَلائِکَةٌ غِلاظٌ شِدَادٌ لا یَعْصُونَ اللّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَیَفْعَلُونَ مَا یُؤْمَرُونَ _ ئیهی ئیهوین باوه ری ب خودی ئینای و دویکه فتنا پیغه مبیه ری وی کری ، هوین خو وعمیالیی خو ب گوهیدانا فیه رمانیا خودی ژوی ئیاگری بیاریزن یی ب مرؤف و به ران دئیته هلکرن ، هنده که ملیاکه تین ب هیز وزفر خهلکی وی ئیاگری عیزاب دده ن ، و ئیه و بسی

ئەمرىيا خودى ناكــەن ، ووى تشتى دكەن يى فەرمان پـــى ل وان دئيته كرن ﴾ (الـتحريم : ٦) .

و ل جهه کی دی دبیزت : ﴿ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ـ قَیْجا هـویــن ب بـاوهری ئینانا بیغهمبهری سلاف لــی بن و ب گوهداری یا خودی خو ژ وی ئاگری بپاریزن یی ب مروّف وبهران د ئیته خوشکرن ، ئهوی بو کافران هاتی یه ئاماده کرن ﴾ (البقرة : ۲۲).

ودبینرْت : ﴿ وَاتَّقُوا النَّـارَ الَّتِـي أَعِـدَّتْ لِلْكَـافِرِينَ ـ وهویـن پهرژانه کی بــۆ حــۆ د ناڤبهرا خــۆ ووی ئاگری دا بدانن یـــێ بـــۆ کافران هــاتییه ئاماده کرن ﴾ (آل عمران : ۱۳۱) .

ودبیرت : ﴿ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنْ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظَلَلٌ مِنْ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظَلَلٌ مِنْ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظَلَلً يَخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَاعِبَادِ فَالتَّقُونِ _ رِوْرًا قيامه تى بو وان زيانكاران د جههنه مى دا هندهك پارچه يين عهزابين ژ ئياگرى د سهر وان دا هه نه وه كى وان عهورين كهفتينه سهريك ، و د بن وان ژى دا هندهك پارچه هه نه . ب قى عهزابا ژيگوتى خودى بهنىيين خو دترسينت ، دا ئه هو هشيار ببن . ئه ى بهنىيين من بكه ن وگوهدارى يا فهرمانين من بكه ن گيجا هويين ته قوا من بكه ن وگوهدارى يا فهرمانين من بكه ن ﴿ النومِ : ١٦ ﴾ .

ودبیّرْت: ﴿ وَمَا هِيَ إِلا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ . كَلا وَالْقَمَرِ . وَاللّیْسَرِ . اِلْهَا لِإِحْدَى الْكُبَرِ . نَذِیسراً لِلْبَشَرِ . اِنَّهَا لإِحْدَى الْكُبَرِ . نَذِیسراً لِلْبَشَرِ . لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ یَتَقَدَّمَ أَوْ یَتَاَخَّرَ ـ وههما ئاگر شیسره للمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ یَتَقَدَّمَ أَوْ یَتَاخَرَ ـ وههما ئاگر شیسره و بین مروّفان . مهسهله نه یا وهسایه وه کی وان گوتی کو درهو ب وی کری یا پیغهمبهر پی هاتی ، خودی ب ههیقی سویند دخوّت ، و ب سپیدی سویند دخوّت ، و ب سپیدی دهمی دچت و دبوّرت ، و ب سپیدی دهمی گهش و ئاشکهرا دبت ، هندی جههنهمه تشته کی مهزنه ، دا حهلك بترسن ، بو ههر کهسه کی بقیّت ژ ههوه کو ب کرنا خونهان پاش باشییان خو نیّزیکی خودی بکهت ، یان ب کرنا گونهان پاش بکه قت که (المدثر : ۳۱ – ۳۷) .

و ژ حەدىسىن پېغەمبەرى ـ سلاڤ لىي بن ـ :

(ئه همه د) ژ (نوعمانی کوری به شیسری) قه دگوهیزت ، دبیزت : من گوه ل پیغه مبه ری بوو - سلاف لی بین - خوته دخواند و دگؤت : ﴿ ئه زهه وه ب ئاگری دترسینم ، ئه زهه وه ب ئاگری دترسینم ، ئه زهه و ب ئاگری دترسینم ﴾ و ده نگی خو هند بلند کر حه تا ئه گه ر زه لامه ك ل بازاری با دا گوه ل ده نگی وی بت .

و (بوخاری وموسلم) ژ (عددییی کسوری حاتمه) قددگوهیزن ، دبیژت : پیغهمبهری ـ سلاف لیی بن ـ گؤت : خو ژ ئاگری بهاریزن ﴾ پاشی روییی خو وهرگیرا ، سی جاران ، حدتا مه هزر کر ئدو یی بدری خو دده تی ، پاشی گوت : ﴿ اَتَقُوا النار ولو بشق تمرة فمن لم یجد فبکلمة طیبة _ خو ژ ئاگری بپاریزن ئدگدر خو ب پرته کا قهسیی بست ، وهه چی یی ئدو ژی ندبت بلا ب گوتنا خوش خو ژ جدهنه می بپاریزت ﴾ .

مه عنا : دانا خیرا ـ ئه گهر خو دکیم ژی بن ـ مروفی ژ ئاگری جه هنه می دپاریزت ، وهه چی یی چو تشت نه بن بکه ته خیر ، بلا ب ئاخفتنا خیو د گیه ل خه لکی باخفت ، ئه و ژی دی وی پاریزت .

و (بوخاری وموسلم) ژ (ئەبوو ھورەيرەی) قەدگوھێزن، دبێژت: پێغەمبەری ـ سلاڤ لـێ بن ـ دبێژت: ﴿ إنما مثلي ومثل أمتي كمثل رجل استوقد نارا فجعلت الدواب والفراش يقعن فيها، فأنا آخذ بحجزكم عن النار، وأنتم تقتحمون فيها ـ مەتەلا من ومكتى مەتەلا وى زەلامىيە يىن ئاگرەكى ھلكەت، ڤێجا پێشك وبەلاتىنك بێن وبكەڤنێ، ئەز ھەوە دگرم دا ھوين نەكەڤنێ، وھوين خۆ دھاڤێنێ،

ترسا ژ ئاگرى وحالىن وان كەسينن ژىن دترسن

وحهتا گۆتنا مه يا ئاشكەرا بت دى ئاخفتنا خۆ ل ســـەر چــەند پشكەكا ليكڤەكەين :

أ- ترسا ژ جههنهمي کهس ژي خلاس نابت :

جههنهم ئه و جهه یی خودی بۆ وان که سان ئاماده کری یین پین ل ئه مری وی ددانت ، وپشت دده نه راسته ری یا وی ، وچونکی چو مرۆڤ ژ بی ئه مری یا خودی دپاراستی نین ، که س ژ وان یی پشت راست نینه کو خودی وی نه به ته ئاگری ، خو ملیا که تین خودی ئه وین وه سا ها تینه ئافراندن کو نه شین بی ئه مری یا خودی بکه ن خودی گه فی ب جههنه می ل وان دکه ته ئه گه ر ئه و ژ بن ئه مری خودی ده رکه فتن ، خودایی مه زن ئه گه ر ئه و ژ بن ئه مری خودی ده رکه فتن ، خودایی مه زن دی ترث ت : ﴿ وَمَنْ یَقُلُ مِنْهُمْ إِنِّی إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَدَلِكَ نَجْزِیهِ جَهَنّه کَلَلِكَ نَجْزِیهِ الظّالِمِینَ ۔ وهه چی فریشته یی بیژت : ئه و خودی یه جزایی وی جههنه مه ، ووه کی فی جزای ئه م دده ینه هه ر زوردار وبو تپه ریسه کی هه بت ﴾ (الإسراء: ۳۹) .

وههر ئه ف گه فه ل پیغه مبه ری خودی ژی ـ سلاف لی بس ـ یا هاتی یه کرن ئه گه روی شریکه ك بو خودی د په رستنی دا دانا ، خودایی مه زن دبیزت : ﴿ ذلِكَ مِمَّا أُوْحَی إِلَیْكَ رَبُّكَ مِنْ الْحِکْمَةِ وَلا تَجْعَلْ مَعَ اللّهِ إِلَها آخَرَ فَتُلْقَی فِی جَهَنَمَ مَلُوماً مَدْحُوراً الْحِکْمَةِ وَلا تَجْعَلْ مَعَ اللّهِ إِلَها آخَرَ فَتُلْقَی فِی جَهَنَمَ مَلُوماً مَدْحُوراً ـ ئه ف ئه حکامین مه ئاشکه را کرین ، وفه رمان پیکرنا ب کارین باش ، و پاشفه لیندانا ژ ئه خلاقین خراب ، ژ وی وه حی یی یه یا مه بی بی ته هنارتی ـ ئهی موحه مه د ـ . و تو ـ ئهی پیغه مبه ریان بو خودی نسمی مسروف ب ره نگه کی گشتی ـ چو شریکان بو خودی نسمی مسروف ب ره نگه کی گشتی ـ چو شریکان بو خودی دی نسمی مسروف ب و شهد د په رستنی دا نه دانه ، ئه گه ر دی ئییه هافیت د ئاگری جه هنه می دا ، تو ب خو و خه لك ژی دی لومه ی ته که ن ، و ژ هه د خیره کی تو دی یی دورکری بی که (الأنبیاء : ۲۹) .

و د هندهك ريوايدتين حديسا شفاعه تا مدزن دا ل روّ ژا قيامه تي هاتي يه : دهمي مروّق دچنه نك پيغه مبه ران ئيك ئيك ه دا ئه و بين مه هده ري ل نك خودي بو خدلكي مه حشه ري بكه ن ، هه ر ئيك ژوان دبيژت : خودايي مه ئه قرو وه سايي عيجز به وي جاران ئه و وه ساعيجز نه بوويه ، من فلان كاريي كري ئه زدرسم ئه و من بها قيته د ئاگري دا !

قیّجا ئهگهر ئەقھ پیێغهمبهر بن وهنده ژ جههنــهمیّ بـــــرســــن ، مهعنا ییّن ژ وان دکیّمتــر دقیّت ترسا وان ژ ئاگری یا پـــــر بت . وبهر ئهم خو قه گوهیزینه خاله کا دی مهسه له که ههیه دقینت ئهم ئیشاره تی بده ینی : زانایین مه یین پیشی یی دگوتن : چی نابت مروف ب ترسی ب تنی پهرستنا خودی بکهت ، وچی نابت مروف ب هیشی یی ب تنی پهرستنا خودی بکهت .

مەعنا ڤىي گۆتنىي چىھ ؟

مهعنا وی نهوه: چی نابت ترسا مروّقی ژ خودی وجههندهی نیکا هند ژی چی بکهت نهو ژ ره هما خودی بسی هیقی ببت ، و پستر هزرا وی نهو بت نهو جههندهمییه ، ههر وهسا چی نابت نهو هند یی ب هیقی بت کو خو ژ عهزابا خودی پشت راست بکهت ، وههمی هزرا وی نهو بت نهو به حهشتی یه ، بهلکی ترسا وی و هیقی یا دقیّت هندی نیك بن .

(ئـهبوو نوعـهيم) ژ ئيمـامي عومـهر ڤـهدگوهيزت كــو وى دگـوت : ئهگــهر دهنگـهك ژ عـهسمانى بيّـت وبيّـژت : گـهلـــى مروّڤان هوين ههمى ههرنه بهحهشتى زهلامهك تى نهبت ، ئــهز دى ترسم كو ئهز ئهوبــم !

وئیمام ئه همه د گۆتنه کی ژ عوشمانی قه دگوهیزت ، دبی ژت : ئه گه ر ئه ز د ناقبه را به حه شتی و جه هنه می دایم ، و ئه ز نزانم به ری من بو کیقه دی ئیته دان ، ئه ز دی حه ز که م بیمه خولی به ری ئه ز بزانم بو کیژ لایی دی ئیمه برن .

مهعنا: ترسا وان ژ خودی کو ئهو بچنه جههنهمی ، وهیڤییا وان ژی کو ئهو بچنه بهحهشتی هندی ئیک بوو .. ومروٚڤین زانا دگوتن : ئهوی ب هیڤییی ب تنی پهرستنا خودی بکهت ئهو (مهرجئییه) ، وئهوی ب ترسی ب تنی پهرستنا خودی بکهت ئهو ئهو (حمروورییه - ژ خهوارجانه) . ومهرجئی ئهون یین دبیژن : باوهرییا دلی ب تنی بهسه کو مروٚڤ ژ خودان باوهران بت به وخهوار جهوار بهون یین دبیژن : مروٚڤ ب کرنا گونههین مهزن کافر دبت .

ب- چەند بترسىن ؟

پشتی ئـه قا بۆری پسیاره ك دئیته هلیخستن : ئهری ترسا مـه ژ خودی کو ئه و مه ببته جههنـه می حـه تا ترسـه کا ژ قـایده بـت دقیت یا چه ند بت ؟

د بهرسقی دا دی بیزین : ترسا ژ قایده ژ ئاگری جههنهمی هنده هندی بهری مروقی بدهته کرنا وان کارین خودی ل سهر وی واجب کرین ، ووی ژ وان کاران بدهته پاش یین خودی ل سهر ل سهر وی حهرام کرین .. وچی گافا ترسا وی ژ فی زیدهتر لی هات وئیکا هند ژ وی چیکر کو ئه و دهست بده ته کرنا زیده سوننه تان ، و گهله ك خو ژ كارین مه كرووه و تشتین گومان ژی تیدا ههی بده ته پاش ، ئه و باشتره ، وخیرا وی پیتره .

بهلی گافا ئه ترسه ل نك وی هند زیده بوو کو ئیدی بی هی هی ببت ، وبی ت سه دا سه د ئه ز جه هنه میمه ، قیجا روینه خواری و دهست ژ کاری به رده ت وبی ت : یا ژ قه ستایه هه د دی چمه جه هنه می ، یان ئه ق ترسه ئی کا هند ژ وی چی بکه ت کو ئه و خو ژ حه لالی ژی بده ته پاش ، یان بکه فته ناف نقینا ، ئه ق ترسا یا باش نابت ، چونکی مه خسه د ژ ترسا ژ جه هنه می ئه وه مروف ببته ژ وان که سان ین گوهداری یا خودی دکه ن وبی ئه مروف به داری یا وان نه که ن .

خودی جههنهم بو هندی یا دای دا بو عهبدین وی ببته پالدهر کو ئهو ئهمری وی ب جه بین وهیشی یا ره ها وی بکهن ، نه بو هندی دا ئهو بی هیشی ببن .. ههر چهنده دقیت ژ بیبر نه کهین کو وهلی یین خودی ـ پشکا بژاره ژ مروقان پشتی پیغهمبهران ـ تسرسا وان ژ جههنهمی و راوهستانا وان ل بهر دهستی خسودی ل ئاخره تی وه ل وان د کر وان تام ژ خوشی یین دنیایی نهددیت ، بهلکی هنده که جاران وان هه ر های ژ دنیایی ب خو نهدما ، بهلکی هنده که جاران وان هه ر های ژ دنیایی ب خو نهدما ، حوسه ینی کوری ئاگر به ربوو مالا ئیسمام (زیسن العابدین) کوری حوسه ینی کوری ئیمام عهلی ـ خودی ژ وان رازی بت ـ وئه و د نقیژی دابوو ، سه ری خو دانابو و سوجوودی ، هنده کان گازی کری ئهی نه قی یی پیغهمبه ری ، ئاگره ئاگره ، وئه و ژ سوجدی کری نهی نه فی یی پیغهمبه ری ، ئاگره ئاگره ، وئه و ژ سوجدی

رانهبوو ، پشتی وی نقیْر خو خلاس کری ، خدلکی ئاگر قدمراندبوو ، وان گوتی : ما ته های ژ ئاگری نهبوو ؟ وی گوت : ئهز ب ئاگری دی قه یی موژیل بووم !

ج- حالی وان بین کو ژ ئاگری دترسن :

ودا پــــر بـــۆ مــه ئاشكەرا ببت كانى حالـــى وەلـــىين خودى د گـــــهل تـــرســا ژ ئاگرى چ بوو ، مه دڤينت هندهك نــمــوونهيان ژ ديرۆكا وان ڤهگيرين .

خودایی مهزن دهمی ـ د قورئانی دا ـ به حسی ئاگری مـه یی دنیایی دکهت دبیرت : ﴿ أَفَرَأَیْتُمْ النَّارَ الَّتِی تُورُونَ . أَأَنْتُمْ أَنشَاتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ . نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَة وَمَتَاعاً لِلْمُقْوِیسنَ ـ ئهری وههوه ئهو ئاگر دیتی یه یی هوین هل دکهن ، ئهری هـهوه ئهو داگر ویتی یه یی هوین هل دکهن ، ئهری هـهوه ئهو دای ؟ ئهوین مه ئهو ئاگری هوین هل دکهنی بو ههوه کری یه بیرئینان ئهمین مه ئهو ئاگری هوین هل دکهنی بو ههوه کری یه بیرئینان دا هوین بیسرا خو پی ل ئاگری جههنه می بینن ، و دا بـو ریشنگان ببته مفا ﴾ (الواقعة : ۷۱–۷۳)) .

ژ بهر قی چهندی گهلسه و وهلسیین خودی دهمی شاگری دنیایی ددیت قی ناگری بیرا وان ل ناگری جههنهمی دئیناقه ، (ئیمام ئه حمه د) ژ صه حابی یی پیغه مبه ری سلاف لی بن ۔ (عمه دللاهی کوری مهسعوودی) قسه دگوهیزت و دبیش ت :

جاره کی ئــهو د بــهر هنــدهك حــهددادان را بــۆرى وان كويرهــی ئاگرى خوش دكر ، ئينا ئهو دلگرتى بوو وكهفت .

و (عدلائی کوری موحه مسه دی) دبیر ژ : رو ژه کی نه ز چوومه نك (عهطائی سولله می) ل مسالا وی من دیت یی نه ز چوومه نك (عهطائی سولله می) ل مسالا وی من دیت یی دلگرتی بووی ، من پسیارا ژنکا وی کر : وی خیره ؟ گوت : جیرانا مه ته نویر هلکری ، گافا وی ئه و دیتی دلگرتی بوو و که فت . و گه له ک وه لیین خودی هه بوون ترسا ژ جه هنه می خه و ژ چافین وان ره فاند بوو ، له و ئه و هه فالین شه فی بوون ، ده می خه لک ب شه فی د که فتنه خه وان گران ، نه و رادبون و به روی خو ددانه قیبلی و ده ست ددانه کرنا نفی ژان .

وترسا ژ جههنهمی کهنی ژ لیَقین وان ره قاندبوو .. رو ژ ا حهججاجی زوردار وه لی یی خودی (سهعیدی کسوری جوبهیری) ئینای دا بکوژت ، گوتی : من یی زانی تو چو جاران ناکهیه کهنی ؟ وی گوت : چاوا بکهمه کهنی وجههنهم یا هاتی یه شاراندن ، وزنجیر یین هاتی یه دانان ، وزه بانی یین هاتینه ئاماده کرن ؟!

و د حددیسه کی دا یا (ئبن حبیان) ژ (ئه بوو دهرری) قهدگوهیزت هاتی یه ، دبیژت : من پسیار ژ پیغه مبهری ـ سلاف لی بن ـ کر : ئهری صوحوفین مووسای چ بوون ؟ وی گؤت : (کانت عبراً کلها ، عجبت لـمن أیقن بـالموت وهـو یفـرح ، وعجبت لن أیقن بالنار وهو یضحـك ـ هـهمی عیـبرهت بــوون ، ئــهزی عهجیبّگرتیمه ژوی یی بـاوهری ب مرنـی هـهبت و کـهیفا وی بـیّت ، وئــهزی عـهجیبّگرتیمه ژوی یی باوهری ب ئــاگری هـهبت و بکهته کهنی .

و (موسلم) ژ (ئەنەسى) قەدگوھێرت ، دبێسژت : پێغەمبەرى ـ سلاڤ ـێ بن ـ گۆت : ﴿ والذي نفسي بيده لو رأيتم ما رأيت لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا ، قالوا : وما رأيت يارسول الله ؟ قال : رأيت الجنة والنار ـ ئەز ب وى كەمە يى نەفسا من د دەستان دا ئەگەر ھەوە ئەو ديتبا يا مىن ديتى ھويىن كێم دا كـەنــه كـەنى وگەلەك دا كەنە گرى ، گۆتن : ما تـه چ ديتىيــه ئــهى پێغەمبــەرى خـودى ؟ گۆت : مىن بەحەشـــت وجەھنەم يێن ديتين ﴾ .

(ئىيسراهيمى تەيىمىى) دېيژت : من ئينا بەرچاڤين خو ھەر وەكى ئىدزى د بەحەشىتى دا خوشىيى ب نعمىەتين وى دېلەم ، پاشى من ئينا بەرچاڤين خو ھەر وەكى ئەزى د جەھنەمى دا دئيمە عەزابدان ، ڤيجا من گوتە نەفسا خو : تە چ دڤيت ؟ گوت : مىن دڤيت بزڤرمه دنيايى دا باشىيان بكەم ، ڤيجا ئەى نەفسا من نوكە ھىڤىيا تە يا بو تە ب جە ھاتى ، ڤيجا كارى بو خو بكە .

مفایی ترسا ژ ئاگری

بهری نوکه مه گزت: مفایی مهزن یی کو ترسا ژ جههنهمی دگههینته خودانی خو ئهوه کریارین وی ب شریعهتی توخویب دده ت ، وبهری وی دده قه نجی یی وخیرخوازی یی ، و ژبلی قی مفایی یی کو د دنیایی دا دئیته دیت مفایه کی دی یی مهزنت مهایه ل ئاخره تی دگههته خودانی ، ئه و ژی پاراستنا ژ ئاگری جههنه می یه .

و دەلىل ل سەر قى چەندى ئەڭ حەدىسەنە:

(نهسائی و ترمندی) ژ (ئهبوو هورهیرهی) قهدگوهیزن، دینژت: پیغهمبهری ـ سلاف لی بین ـ گوت: ﴿ لا یلج النار رجل بکی من خشیة الله حتی یعود اللبن فی الضرع ـ ئهو زهلامی ژ ترسین خودی دا بکهته گری ئهو ناچته ئاگری حهتا شیسر دز قرته گوهانی ﴾ .

و (ترمذی) ژ (عەبدللاھى كورى عەبباسى) قەدگوھىزت ، دبیشرت: من گوه ل یغهمبهری _ سلاف لے ، بن _ دگؤت: ﴿ عينان لا تمسهما النار: عن بكت في جوف الليل من خشية الله ، وعين باتت تحرس في سبيل الله عنز وجل ـ دو چاف هدنـه ئاگر ڤي ناكهڤت: ئهو چاڤي ل نيڤا شهڤي ڗ ترسا خودي دا بكهته گرى ، وئەو چاقىي نەنقت حەرەسىيىي د رىكا خودى بگرت 🕽 . و (ئىمام ئەحمەد) ژ (ئىــەبوو رەيــحـــانەى) ڤــەدگوھێزت ، دبیّژت: پیغهمبهری ـ سلاف لے نین ـ گـوّت: ﴿ حرمت النار على عن دمعت أو بكت في جوف الليل من خشية الله ، وحرمت النار على عين سهرت في سبيل الله _ ناگر ل سهر وي چاڤي هاته حەرامكرن ييّ ل نيڤا شەڤيّ ژ ترسا خوديّ دا بكەتە گرى ، و ئاگر ل سهر في چافي هاته حهرامكرن ييّ ب شهڤ حهرهسيييّ د ريْكا خودي دا بگرت) و د ريوايه ته كا دى دا هاتى په : ﴿ وحرمت النار على عين غضت عن محارم الله أو فقئت في سبيل الله ـ و ئــاگر ل سهر وی چاقی هاته حـهرامکرن یـێ ژ بـهرێخودانا حـهراميين هاتبته گرتن ، يان د ريكا خودي دا هاتبته پهقاندن 🎙 .

و د حددیسه کا دی دا یا (بوخاری وموسلم) ژ (ئهبوو هورهیرهی) قهدگوهیزن ، هاتی یه : پیغهمبهر ـ سلاف لین بن ـ بهحسی وان ملیاکه تان دکه ت ئه وین دچن ل مهجلسین زکری

دگهریین ، دبیّرت : ﴿ إِن الله عز وجل یسالهم _ وهو اعلم بهم _ فیقول : مم یتعوذون ؟ فیقولون : من النار ، فیقول : وهل رأوها ؟ فیقولون : لو قالوا : لا والله ما رأوها ، فیقول : کیف لو رأوها ؟ فیقولون : لو رأوها کانوا أشد منها فراراً وأشد منها مخافة ، قال : فیقول : إنبي اشهدکم أنبي قد غفرت لهم _ خودی پسیاری ژ وان ملیاکهتان دکهت _ وئهو ژ وان زاناتوه ب وان _ دبییژت : ئهو خو ژ چ دپاریزن ؟ دبیژن : ژ ئاگری ، خودی دبیژت : ما وان ئهو دیتیه ؟ ملیاکهت دبیژن : نه ب خودی وان ئهو نهدیتیه ، خودی دبیژت : ها ئهگهر وان ئهو دیتبا دا چاوا بت ؟ ملیاکهت دبیژن : ئهگهر وان ئهو دیتبا دا چاوا بت ؟ ملیاکهت دبیژن : ئهگهر وان ئهو دیتبا دا چاوا بت ؟ ملیاکهت دبیژن : ئهگهر وان ئهو دیتبا نه و بتر دا ژی رهقن ، ودا پتر دبیژن : ئهگهر وان نهو دیتبا ئهو پتر دا ژی رهقن ، ودا پتر گوی ترسن ، گوت : فیجا خودی دبیژت : ئهز ههوه دکهمه شاهد گو من گونههین وان بو وان ژیبرن ﴾ .

نوکه جه هنهم ل کیڤهیه ؟

گومان تیدا نینه کو جههنهم ـ ههر وهسا به حهشت ژی ـ نوکه ههنه و دچیکرینه ، و نه څ چهندا ژ نایه تین قورئانی و حه دیسین پیغه مبه ری ـ سلاف لی بن ـ دئیته زانین ، ووه نینه وه کی هنده ك ده سته کین بید عه چی ـ وه کی موعته زلـی و قه ده ری یان ـ دبیژن کو به حه شت و جهنه م نو که نینن و ل ر و ژ اقیامه تی ژ نوی خو دی و و ان به حه شت و جهنه م نوکه نینن و ل ر و ژ اقیامه تی ژ نوی خو دی و و ان چی د که ت . . نه خیر ! خو دی و پی غه مبه ری وی ـ سالا ف لی بن ـ ب مه دده نه زانین کو ههر ژ نو که به حه شت و جه هنه می به لکی هیژ مر و ف نه ها تینه ئافراندن خو دی به حه شت و جه هنه ، به لکی هیژ مر و ف نه ها تینه ئافراندن خو دی به حه شت و جه هنه می و حهوایی د به حه شت د و جه هنه می و می و می و می و می و جه هنه یان ، هه روه سا دیتنا پیغه مبه ری ـ سلاف لی بن ـ بن به به به به می و جه هنه می و حه دی دا هاتی .

ئیمامیّ (طهحاوی) د عهقیدهیا خوّ دا دبیّرْت : ((بهحهشت وجههنه م دچیّکرینه ، نه ب دویاهی دئیّن و نه پویچ دبن ، وهندی خودیّیه بهری چیّکرینه ، وهندهك خودیّیه بهری چیّکرینه ، قیّبجا هههای وی بقیّت ژ وان ئهو خهلك بوّ چیّکرینه ، قیّبجا هههای وی بقیّت ژ وان ئهو

ب قهنجی یا خو دی وی به ته به حه شتی ، وهه چی یی بقینت ژ وان ئه و ب دادی یا خو دی به ته ئاگری ، وهه ر ئینگ دی وی کاری که ت یی بو هاتی یه دان ، ودی گه ه ته وی دویماهی یی یا بو هاتی یه دورستکرن ، وخیر وشه ر بو به نی یان دنشیسینه)) .

و ئاشكەراترىن دەلىل ل سەر ھەبوونا بەحەشىتى وجەھنەمى ، و كو خودي ئهو نافراندينه ، ئهو حهديسه يا (ئيمام ئـهحـمــهد) _ سلاف لين بن _ گؤت : ﴿ لما خلق الله الجنبة والنبار ، أرسل جبريل ، قال : انظر إليها ، وإلى ما أعددت الأهلها فيها ، فجاء ، فنظر إليها ، وإلى ما أعد الله لأهلها فيها ، فرجع إليه ، قال : وعزتك لا يسمع بها أحد إلا دخلها ، فأمر بها فحجبت بالمكاره ، قال: ارجع إليها فانظر إليها، وإلى ما أعددت الأهلها فيها، قال: فرجع إليها ، وإذا هي قد حجبت بالمكاره ، فرجع إليه ، وقال : وعزتك قد خشيت أن لا يدخلها أحد . قال : اذهب إلى النار فانظر إليها ، وإلى ما أعددت لأهلها فيها ، فإذا هي يركب بعضها بعضا ، فرجع ، قال : وعزتك لقد خشيت أن لا يسمع بها أحد فيدخلها ، فأمر بها ، فحفت بالشهوات ، فقال : وعزتك لقد خشيت أن لا ينجو منها أحد إلا دخلها _ دهمي خودي بهحهشت وجههنهم ئافراندين جبريل هنارت گۆتىي : هەرە بەرى خۆ بىدى ، كاني من چ بۆ خەلكى وى تىدا ئامادەكرىيە ، ئەو چــوو بــەرى خۆ دايى ، وبەرى خۆ دا وى تشتى بۆ خەلكى وى تىلدا ھاتى يە ئاماده كرن ، وزڤرى وگۆت : ئەز ب عززەتا تەكەمە ئىكى گــوھ لے زنابت ئه گهر وہ نه کهت کو بجته تیدا ، ئینا خودی فهرمان دا ئەو ب نەخۇشىيان بېتە پەرۋانكرن ، گۆتىــىن : ھــەرە بــەرى خــۆ بدئ ، كاني من چ بۆ خەلكى وى تىدا ئامادەكرىيە ، ئەو چوو بهری خو دایے ، و دیت ئه و ب نه خوشے یان یا هاتی یه پەرژانكرن ، زڤرى نىك وگۆت : ئىەز ب عززەتا تەكەملە ئىەز ترسيام كەس نەچتىن ، گۆتىن : ھەرە جەھنەمىن بەرى خىـۆ بىدىن ، کانی من چ بو خەلكی وی تیدا ئاماده كرىيـه ، وى ئـهو دیـت هندهك يا هنده كيّ دخوّت ، ئينا زڤري وگـوّت : ئـهز ب عززهتـا ته كهمه كهسهك نابت گوه ليخ ببت وبجتيخ ، ئينا وي فهرمان دا خۆشى ل دۆرىن وى بىنىە رىزكرن ، ئىنا جىبرىلى گۆت : ئـەز ب عززهتا ته كهمه ئهز ترسيام كهس ژئ خلاس نهبت ﴾ .

ئەڭ حەدىسە ب رەنگەكى زىدە ئاشسكەرا بىۆ مە بەرچاڭ دكەت كو جەھنەم وبەحەشت ھەردو دچىكرىنە .. بەلىي پسىيارا لىقىرى دئىتە كرن دى ئەقە بت : باشە مادەم جەھنەم وبەحەشت ھەردو نوكە ھەنە يا ئەو ل كىقەنە ؟

بەرى ئەم بەرسقى بدەين دقين باش ل بير اخر بين كو علمي مه نهشيت چو جاران دؤري ل چيک يين خودي ههميان بگرت ، وئده قدده را مرؤف ب علمي خو _ گههشتي يي ژ چێکرييێن خو دێ و بهرفرههي يا ملکێ وي ، وئه ز زانينێن وي ب دەست خو قە ئىناين ل دۆر قىي گەردوونا ئەم تىدا دۋيىن،، پشكەكا گەلەكا كيْمە ژ راستىيىيّ ، (كەون) نەبەس ئەڭ كۆما رۆژى نەوا دېيژنى : (المجموعة الشمسية) يا كو حاتا قى گافی علم گههشتی یه ، زانا ب خو فی چهندی دبیون ، ههر و مسا (كهون) نه بهس ئهو حهفت تهبهقين عهسماني و حهفت تەبەقيْن عــەر دينه ييْن قورئانيْ بۆ مە بەحس ژي كـرى ، قورئان ب خو بو مه ئاشكهرا دكـهت كـو عـهرد وعـه سمانان ب هـهمي مهزنی یا خو قه هندی چیکرییه کی خودی یے ب تنے (وه کے كورسييي) نابت ، دهمي دبيّرت : ﴿ وسع كرسيه السموات والأرض ﴾ (البقرة : ٢٥٥) ڤينجا يا هـويـن بــوٚ عــهرشـــي چ دبیّژن ، ومهزنی یا کورسی یی ل بهر مهزنی یا عهرشی وهسایه وه کی تو گوستیر که کی بهافیّیه صهحرایه کی ، وه کی د حهدیسه کا دورست دا هاتی .

پشتی ڤی دی بیّژین : خلاف د ناڤبهرا زانایـــان دا ههیــه کـــانیّ بهحهشت وجههنهم نوکه ل کیڤهنه ، (ئهبوو نوعـــهیم) ژ (ئبــــن عەبباسى) قەدگوھێزت كو ئەو دبێژت : بەحەشت يا ل عــەسمانىٚ حەفتىٰ ، وجەھنەم يا ل تەبەقا حەفتىٰ يا عەردى . وئەڤ چەندا ھە ژ (عەبدللاھىٰ كورىٰ سەلامى) ژى دئىنتە قەگوھاستىن .

و د قورئانی وحهدیسین دورست دا هاتی کو روز اقیامه تی ملیاکه ت جههنه می دئیننه عهردی مه حشه ری .

وهندهك زانايين دى دبير ن : چو ئايهت وحهديسين ئاشكهرا نين بۆ مه ئاشكهرا بكهن كانى جههنهم نوكه ل كيڤهيه ، لهو يا دورست ئهوه مرۆڤ د بهرسڤا ڤى پسيارى دا راوهستت ، وئهڤه ژ ههمىيى چيتره .

ڪويراتىيا جەھنەمى^خ وفرەھىيا وى

کویراتی یا جههنه می وفرههی یا وی هند یا مهزنه ب تنی خودی دزانت چهنده ، وئه ش راستی یه بو مه ژ قان خالین ژیری ئاشکه را دبت :

یا ئیکی : د گهله حهدیسین دورست دا هاتییه کو که گهر بهافینه د جههنهمی دا حهفتی سالان یان پتر دی ژوردا چت حه تا بگههته بنی ، (موسلم) ژ (ئهبوو هورهیره ی) فهدگوهیزت ، دبینژت : روژه کی نهم ل نك هورهیره ی) فهدگوهیزت ، دبینژت : روژه کی نهم ل نك پیغهمبهری بووین ـ سلاف لی بن ـ دهنگه که هاته مه ، ئینا پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ گوت : هوین دزانن ئه قه چ بوو ؟ پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ گوت : هوین دزانن ، گوت : هذا مه گوت : خودی وییغهمبهری وی چیتر دزانن ، گوت : هذا مه شد خودی وییغهمبهری خریفاً فالآن انتهی إلی قعرها ـ حجر أرسل فی جهنم منذ سبعین خریفاً فالآن انتهی إلی قعرها ـ ئه فه بهره ک بوو ئه فه حهفتی ساله د جههنهمی دا هاتبوو هافیتن ،

و د حددیســه کا دی دا (بوخــاری ومســلم) ژ (ئــهبوو هورهیرهی) ڤهدگوهیزن ، دبیرثت : پیغهمبهری ـ سلاڤ لــی بن ـ

گۆت: ﴿ إِن العبد ليتكلم بالكلمة ينزل بها في النار أبعد ما بين المسرق والمغرب _ هندى بهنىيه گۆتنهكى دبيرت ، پتر ژ دويراتىيا د ناڤبهرا رِوْژههلات ورِوْژئاڤايى دا ههى ئهو بى دئيته هاڤينت د ئاگرى دا ﴾ .

ژ قی حددیسی ژی ناشکه را دبست کو کویراتی یا جههنه می گسهله که ، چونکی نه گهر مرؤقه ك سه را گونه هه کا ب تنی پسر ژ دویراتی یا د ناقبه را روز هه لات وروز ثاقایی دا هه ی د جههنه می دا بیته ها قینسن ، پا خودانین گونه هین مه زن دی چه ند ئینه ها قینسن ؟!

یا دووی : د حددید کا دورست دا یا (موسلم)

ژ (عهبدللاهی کوری مهسعوودی) قهدگوهیرت ، پینه مهبهر

سلاف لی بن ـ به حسی جههنه می دکهت دهمی ل روزژا
قیامه تی دئیته ئینان و دبیژت : ﴿ یؤتی بجهنم یومئذ لها سبعون ألف
زمام ، مع کل زمام سبعون ألف ملك ـ وی روزژی جههنه دی
ئیته ئینان حهفتی هزار چنبلك پیقه ههنه ، د گهل ههر چنبلکه کی
حهفتی هزار ملیا که ت ههنه ﴾ .

قینجا هزر بکهن چهند ملیاکهت هیزا خیق دده نه ئین حهتا بشیت فی جههنهمی ژ جه ببهن ، و ژ بییر نهکهن کو ملیاکه ته ك د دنیایی دا چهنگی خو ل چیایه کی بدهت دی ژ بن ها قینت !

یا سی یی : ئه و که سین دچنه جه هنه می هند گه له کن ژ خودی پی قه تر که س نزانت هر مارا وان چه نده ، ئه ف مر قه هه می دچنه جه هنه مسی و هین شتا جه بو هنده کین دی ژی تیدا دمینت ، و د حه دیسین دورست دا هاتی یه کو مر و ف ده مسی دچته جه هنه می که له خی وی یی هند نابت هندی د دنیایی دا به لکی گه له ک مه زنتر لی دئیت ، قیجا هزر بکه ن دقیت جه هنه م چه ند یا مه زن بت حه تا تیرا وان هه می یان بکه ت ؟!

یا چاری : وتشتی بهرفرههییا جههنهمی و کویراتییا وی بو مه بهرچاف دکهت ئهوه ئهف روزا مه یا دنیایی ئهوا هنده یا مهزن روزا قیامهتی دئیته هافیتن د جههنهمی دا وه کی د حهدیسین دورست دا هاتی و قیجا هزر بکهن روز ب ههمی مهزنییا خو قه دبته بژوتهك ژ بزوتین جههنهمی !

تەبەقين جەھنەمى

جههنهم ههمي ئيك تهبهق نينه ، وگهرماتي و نهخو شهيا وي ل ههمي جهان ژي هندي ئيْك نينه ، خو دايي ٚ مـهزن د قورئاني دا دبيَّرْت : ﴿ أَفَمَنْ اتَّبَعَ رضُوانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنْ اللهِ وَمَأْواهُ جَهَنَّهُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ . هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ـ ئەوى مەخسەدا وى رازىبوونا خودى بت وەكى وى نـابت يـي ههر گونههان بکهت ، و خو دایئ خو عیّجز بکهت ، ڤیّجا ژ بهر وي چەندى خو ھيداى ئاكنجيبوونال جەھنەمى بكەت، وئەو چ نەخىۆش جھى لىي زڤرينى يە! خەلكى بەحەشتى ئىلەوين دویکهفتنا وی تشتی دکهن یی خودی ژی رازی دبــت دهرهجیـّـن وان د وه کی یهك نینن ، و خهلكي جههنهمي ئهوين دويكهفتنا وي تشتی دکهن یی خودی ژی رازی نهبت پیکین وان د وه کسی یـهك نينن . وخودي ب كريارين وان يي بينهره تشتهك ژي ل بـهر وي بهرزه نابت ﴾ (آل عمران: ١٦٢ – ١٦٣).

ژ قی ئایه تی ، و ژ وان حه دیسان یین کو به حسی حالی جه هنه میان دکه ت ، و رهنگ و جوینین وان به رچاف دکه ن ، و گهله ک ژ وان ـ ئه گهر خودی حه ز بکه ت ـ پشتی ده مه کی دی

دى قەگوھىزىن ، بىۆ مى ئاشىكەرا دېت كىو جەھنىم گەلىكى تەبەقن ، وتەبەقىن وى ژۆردا دچنى خىوارى ، وعەزابا خەلكى ھەر تەبەقەكى يا جودايە ژ عەزابا خەلكى تەبەقا دى ، ل دويىڤ رەنگى وان گونەھ وتاوانىن وان كرىن .

شويرهه ودەرگەھين جەھنەمى

قورئان ب رهنگه کی ئاشکه را د ئایه ته کا خو دا بو مه دیار دکه ت کو جه هنه می شویر هین خو هه نه ، وئه شویر هه دوری ل جه هنه میان دگرن ، بو هندی دا بین پتر ل وان بیت تهنگرن ، ئایه ته کا قورئانی دبیژت :

هـــهر و هسا قـــورئان بــۆ مه ئاشكهرا دكهت كو جههنــهم يــا ب دهرگههه ، و كو وى حهفت دهرگهه ههنه ، وئه ث دهرگههــه ههمى ــ هيشتا جههنهمى نهچووينــه جههنــهمى ــ دگرتينــه ، لــهو دهمى ئهو بۆ جههنهمى دئينه برن دهرگهه بۆ وان دئينه قهكرن :

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَراً حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ الْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آياتِ أَبُوابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آياتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ . قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ . قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَيْسَمَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ . وئهوين كوفر ب خودي وييخهمبهري وي

كرى كۆم كۆمە بۆ جەھنەمى ھاتنە ھاۋۆتن ، حـەتا ئەگـەر ئـەو هاتنه نك ملياكه تين يهيو هنديدار، ئهو ملياكه تدهر گههين وى بۆ وان قەدكەن ، و ب ياشقەبرن قە دېيۋنە وان : چاوا ھوين گو هدارىيا خو دى ناكەن وباوەرىيى ب خوداينىيا وى نائينن ؟ ئەرى ما ھندەك يىغەمبەر ۋ ھەوە ب خىق بىق ھەوە نەھاتبوونە هنارتن ئايەتين خودايي هەوە بۆ هەوە بخوينن ، وهـەوە ژ سـهما قیٰ روٚژی بتـــرسینن ؟ ڤێجــا وان ئعتـــراف ب گونــهها خــوٚ کــر و گؤت : بەلىي يېغەمبەرين خودايي ملە ب حلىقى يى هاتبوون ، وئەم ژ قىي رۆژى ترساندبووين ، بەلسىي پەيقا خودى ب جەھ هات کو عهزابا وی دی ب سهر کافران دا ئیت . بو شکاندن ورەزىلكرن بۆ كافران ھاتە گۆتن : ھوين د دەرگەھين جەھنەمى را ب ژۆركەۋن وھەر وھەر لىن بىمىنىن، قىنجا يىسلە دويماھىيە ئىلەو دگلەھنىسى يىن خىۆ ژ باوەرىيا ب خسودى مەزنىتسر دبينن 🏶 .

وخودانین ههر رهنگه کی گونههی د دهرگههه کی ژ حهفت دهرگههین جههنهمی را ب ژور دکه شن ، وه کی قورئان دبیژت : ﴿ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ . لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ _ وهندی ئاگری دژواره ژقانی ئبلیسی وههمی دویکه فتی یین وی یه ، حه فت ده رگه ه بو هه نه ، هه ر ده رگههه ك

ژین دی نــزمـتـره ، هــهر دهرگــههــه کـــی پشك وبارهك
 ژ دویکهفتییــیـن ئـبــلیــسی ـ ل دویڤ کاری وان ـ بۆ ههیه ﴾
 (الحجر : ٤٣ ـ ٤٤) .

وپىشىتى جەھنەمى بۆ جەھنەمى دئىنىلە ھاۋۆتن جارەكا دى ھەمى دەرگەھ ل وان دئىنە گرتن ، وەكى د ئايەتەكى دا ھاتى : ﴿ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُوصَدَةً . فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ _ ھــنــــدى ئــەوە ئــەو د ســتوينين دريژكـرى دا ل ســەر وان يــــى پيكدادايــه ، دا ژى دەرنەكەڤن ﴾ (الهمزة : ٨-٩) .

وژبلی پیکدادانا دهرگههان ل سهر خهلکی جههنهمی هنده ك رهنگین گونههان ههنه دبنه ئهگهرا هندی کو ئاگر ل سهر خودانی وان ب تایبه تی بیّته پیّکدادان وئهو د ناف دا دمینت ، خودی مه بیاریزت .

دژواری وگهرما جههنهمی

قورئان ـ پیخهمهت ترساندنا مه ـ د گهله جهان دا سالو خهتین جههنهمی ووی عهزابا خودی تیدا بو کافر و گونههکاران ئاماده کری بهرچاف دکهت ، وئهم ل قیری ب تنی دی بهحسی دژواری و گهرما جههنهمی کهین وه کی قورئان بو مه دیرت .

وه کی نهم دزانین د قی دنیایا مه دا سی تشت ههنه مروّق خوّ پی ژ تهنگافی ونهخوّشییا گهرمی دپاریزت ، ئهو ژی نهقه نه : ناق وبا وسیبه ر ، وئه قه ههر سی د جههنه می دا ههنه ، بهلی نه بو هندی دا جههنه می خوّ پی هوین بکه ن و ژ گهرمی بیاریزن ، نه .. بهلکی بو هندی دا پتر گهرمی ل وان دژوار بکهت ، خودایی مهزن دبیرثت :

﴿ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ . فِـــي سَــمُومٍ وَحَمِيمٍ . وَظِلٍ مِنْ يَحْمُومٍ . لا بَاردٍ وَلا كَرِيمٍ ـ وَحَودانيْن چهبيّ ، چ جزا وحاله كيّ خراب وان ههيه !! ئهو د ناڤ هرهبايه كيّ كـهل دانه ژ گهرما جههنه ميّ ب سهر وان دا دئيّت وبيّهنـــيّ ل وان تهنگ دكهت ، وئهو د ئاڤه كا كهلاندى وسيبهره كا ژ گورىيا

رەش دانه ، نه جــهــه كــي هــويـنه ، ونه ديمهنه كي ب بهايه ﴾ (الواقعة : ٢١-٤٤) .

مهعنا : ئهو بایی ب سهر وان دا دئیت (سهموومه) بایه کی شاریایه ، وئهو ئاقا ب دهست وان دکه قت ژی (حهمیمه) ئاقه کا زیده کهلاندی یه ، وئه و سیبهرا ئهو خو دده نه بهر (یه حموومه) سیبهرا وی گوری یا رهشه ئهوا ژ ئاگری دچت ، ئه قه ئه و هه ر تشتن یین جههنه می خو پی هوین دکه ن!

و د ئايهته کا دی دا خودايي مهزن به حسى ڤي سيبهري د کهت ئهوا ب سهر جههنهميان دا دئيت و دبيرت :

و انطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تَلاثِ شُعَبٍ . لا ظَلِيلٍ وَلا يُغْنِي مِنْ اللَّهَبِ . إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَر كَالْقَصْرِ . كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ ـ هـويـن (گهلـی جههنهمیان) هـه رن خو بده نـه بـه ر سـیبه را دو كیّلا جههنه می ئه وا سی چه ق ژی دچـن ، وی رو ژی ئـه وی سـیبه ری چو سه نابن ، و ئه و چو مفایی ژی ژگه رما ئاگری ناده ت . هندی جههنه مه چریسكین ئاگـری یین مـه زن دها قیّت ، هـه ر چریسكه ك هندی ئاقاهی یـه كی مه زن و بلنـده . دی بیر ی هـه ر چریسكه ك ژون چریسكان حین سـه رو نه هر رو نه کی وی چریسكه ك ژون چریسكان حین شـتره كا روشه یـا رونگـی وی به سهر زوری قه دچت ، (الم سلات : ۳۳) .

وئاگر چی گافا یی بۆش بوو ئـهو گـوری یـا ژی رادبت دی چهق ژی چن ، و د عهینی دهمی دا سیبهری ژی دی ژ خـۆ دهت بهلـی سیبهره کا شاریای ، وئه قه یـا غـهریب نینـه ، ئـهو ئـاگری چریسکین ژی قهدپه شت هندی قهسرین مـهزن وبلنـد بـن هویـن هزر دکهن گوری و دو کیلا وی دی یا چاوا بت ؟

ل جهه کی دی قورئان سالۆخەتی ئاگری جههنــهمی بــۆ مــه بهرچاڤ دکهت ودبیرت :

و سَأُصْلِيهِ سَـقَرَ . وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ . لا تُبْقِي وَلا تَـذرُ . لَوُ سَأُصْلِيهِ سَـقرَ . وى بهمه جههنـهمى ، دا ئـهو تـام بكهتـه گهرما وى ، و ب ئاگرى وى بسوژت ، وتـو چ دزانـى جههنـهم چيه ؟ ئهو نه گۆشتى دهێلت نه ههستى ، چـهرمـى سهر وچاڤـان دگوهۆرت ، ودسوژت ورهش دكهت ﴾ (المدثر : ٢٦-٢٩) . وئـهگـهر ئاگرى دنيايى پشتى دهمهك ب سهر هلكرنا وى ڤـه بـچـت تشتى د ناڤ خۆ دا بـخـوت وهێـدى هێـدى كێـم ببـت وڤهمرت ، ئاگرى دكهت ودبێژت :

﴿ كُلِّمَا خَبَـتْ زدْنَـاهُمْ سَـعِيراً ـ هــهر جارهكـا گورِىيـا وى كزبوو ، وئاگرى وى كـيـم بــوو ، ئـــهم ئاگــرهكـــى دى يــى شارياى دى ل وان زيده كهين ﴾ (الإسراء : ٩٧) . و د حدیسین دورست دا هاتی یه کو ههر روّژ ل دهمی نیڤروّ ئاگری جههنه می دئیته خوّشکرن ، ههر وهسا د حهدیسین دورست دا هاتی یه کو دژواری یا ئاگری جههنه می حهفتی جاران هندی دژواری یا ئاگری مه یی دنیایی یه .

هندهک کریته سالؤخهتین دی پین جههنهمی

و ژبلی قی چهندی قورئان هنده ک سالو خهتین دی یین کریست بو جههنه می دهسنیشان دکهت ، و د قورئانی دا بو مه قهدگیرت دا ئهم ژی بسرسین ووان کاران نه کهین یین کو بهری مه دده نه قی جههنه می ، ژ وان سالو خهتان :

دەنگەكى كريىت و ب تىرس ژ ئىاگرى جەھنىمى دچىت ، وەكى وى دەنگى ژ مىدنىجىەلىي دچت گاڤىا ئىاگر ل بىن دئيتىه خۆشكرن ، قورئان دېيژت :

و وَلِلّذِينَ كَفَرُوا بِرَبّهِمْ عَدَابُ جَهَنَّمَ وَبِنْسَ الْمَصِيرُ . إِذَا ٱلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِي تَفُورُ . تَكَادُ تَمَيّزُ مِنْ الْغَيْظِ ـ وبو وان يين كوفر ب خودايي خو كرى عهزابا جههنهمي ههيه ، وئه ييسه جهي ليي زڤريني بو وان . ئه گهر ئه ف كافره د جههنهمي دا هاتنه هاڤيتن دي وان گوه ل دهنگه كي د ژوار و كريت بت ژ جههنه مي دئيت ، وئه و ب د ژوارى د كهلت و د فويرييت . ثريكه جههنه م ژ د ژوارى يا كهربا خو دا ل سهر كافران پرت برت ببت ﴾ (الملك : ٦-٨) .

وئه ف دهنگه وه کی وی دهنگی ژی یی ژ سنگی وی مروقی ده ده ده ده ده کی وی دهنگی ژی یی ژ سنگی وی مروقی ده ده ده که بیتی ، و ژ به ر بلندی یا قی دهنگی هیشتا ژ دویر قه ئه و دگه همته گونهین خه لکی ، یه عنی : هیشتا جه هنه م ب خو نه هاتی یان مروقی نه دیتی دهنگی وی دئیت ، وه کی قورئان دبیژت :

﴿ بَلْ كَدَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاعْتَدْنَا لِمِنْ كَدَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا . إذا رائهُم مِسِنْ مَكَان بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظاً وَزَفِيسِرًا _ ووان درهو برقهُم مِسِنْ مَكَان بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظاً وَزَفِيسِرًا _ ووان درهو ببرقر اقيامه تي ووى جزايسي تيندا ههى كر ، ومه ئاگره كي شارياى و ب وان هل ببت بو وان ئاماده كرىيه يين درهوى ب قيامه تي بكهت . ئهگهر جههنهمي ئهو درهوپيتكهر لر رفر اقيامه تي رخهه كي دوير قه ديتن ، وان دي گوه ل ده نگي كهلين وبرچكين وي ببت ، ژ بهر كهرب ژي قه بهوونا وي ژ وان پ والمؤقان : ١١-١٢) ، و د ريوايسه تسه كي دا ژ (ئبسن عدباسي) دئيته قه گوهاستن كو جهي دوير يي ئه ف ئايه ته به حس ژي دكه ت ريكا سه د سالانه ، يه عني : ده مي جههنه مروقي . پكا سه د سالان يا ژ مروقي دوير بت ده نگي وي دئيته مروقي . وتشتي دي ين ئه وه جههنه وتشتي دي ين ئوه جههنه م

وتشتی دی یی ژ قی ئایه تی دئیته زانین ئه وه جههنه مروقان دبینت ، و د هنده ك ئایه و حه دیسین دی دا هاتی یه کو جههنه می گوه ل دهنگان ژی دبت و دئاخفت ژی ، (ئیمام ئه همه د

وترمذی) ژ پینغه مبهری ـ سلاف لین بن ـ فه دگوهیزن ، دبیزت : روز قیامه تی ستویه ک ژ ناگری ده رد که فت ، دو چاف هه نه پی دبینت ، و دو گوه هه نه پی گوه لی دبیت ، و نه زمانه ک هه نه پی د ناخفت ، دبیزت : نه زبو سی که سانم : هه ر زرته که کی کوته ککار ، و هه رکه سه کی د گه ل خودی دوعا ژ خودایه کی دی کربت ، و نه وین ته صویر چیکرین .

خوارن وقەخوارنا جەھنەمىيان

د گەلەك جهان دا ژ قورئانى خودايى مەزن بىۆ مە بەحسى خوارن وقەخوارنا جەھنەمىيان دكەت ، وئەقە ھندەك ژ وان ئايەتانە :

١ – ﴿ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلا أَمْ شَـجَرَةُ الزَّقُّومِ . إِنَّـا جَعَلْنَاهَـا فِتْنَــةً لِلظَّالِمِينَ . إنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْـرُجُ فِي أصْـل الْجَحِيـم . طَلْعُـهَا كَأَنَّـهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ . فَإِنَّهُمْ لآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ . تُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيم . ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيم - ئـهرى ٚ ئەوا بۆرى ژ بەحسى بەحەشتى دان ومىقاندارىيەكا چىتەرە ، يان دارا زەققومى يا پيس ، كو دى بتە خوارنا جەھنــەمىيان ؟ ھنــدى ئے مین مه ئهو دار یا کری به فتنه و جهرباندن بنو وان که سین ب كـوفـرى وگـونـههان زوردارى ل خـو كـرى ، ووان ب خومهزنکرن قه گوت : ههڤالسي ههوه دبيّژت دارهك د ئاگرى دا ههیه ، وئه و ب خیو ئاگر داری دخوت . هندی دارا زهققومي په داره که د بني جههنهمي دا شين دبت ، فيقييي وي وه کی سهرین شهیتانان یی کریته ، قیجا مادهم رهنگیی وی یی و هسایه تو یسیار ا تاما وی نه که ، و هندی بو تیه ریسن نهو دی هند

ژ وی داری خون حه تا زکین وان پی تژی دبن . پاشی پشتی ئه و ژی دری خون حه تا زکین وان پی تژی دبن . پاشی پشتی شه و ژی دخون ئه و قه خوارنه کا تیکه ل ژ ئاقه کا زیده که لاندی و نه خوش دی ب سهر دا که ن ، پاشی پشتی قسی عه زابی زقرینا وان بو عه زابا ئاگری یه ، (الصافات : ۲۲-۸۲) .

٣ - و د ئايەتەكا دى دا دبيّرْت : ﴿ وُجُــوهُ يَوْمَئِــذٍ خَاشِـعَةٌ .
 عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ . تَصْلَى نَاراً حَامِيَةً . تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ . لَيْــسَ لَـهُمْ
 طَعَامٌ إلا مِنْ ضَرِيعٍ . لا يُسْمِنُ وَلا يُعْنِي مِنْ جُوعٍ ـ رُ بهر عــهزابى

رویین کافران وی روّژی دشکهستی و روزیلن ، ب کاری قه دوهستیاینه ، ئاگره کی دژوار وشاراندی دگرت ، ژ کانی یه کا زیده که لاندی دئینه ئاقدان . ژبلی وی ستری یا ب عهردی قه نویسیای ، کو نه خوشترین و پیسترین خوارنه ، خوارنه ک بو جههنه می یان نینه ، و ئه و خوارنه که نه خودانی خو قهله و دکهت ، و نه برسا وی دشکینت که (الغاشیة : ۲ – ۷) .

٤ - ودبيّرت: ﴿ فَلَيْسَ لَهُ الْيُومَ هَاهُنَا حَمِيمٌ . وَلا طَعَامٌ إلا مِنْ غِسْلِينِ . لا يَأْكُلُهُ إلا الْحَاطِئُونَ ـ قينجا قيى كافرى رِوْرْا قيامه تي چو مروّف نابن عهزابي ژوى پاشقه ليي بدهن ، وچو خوارن ژى بو وى نينن ئهو كينم وعهداف نهبت يا ژبهر جههنهمي يان دچت ، ئهو گونه هكارين رژدى يي ل سهر كوفرئ جههنهمي يان دچت ، ئهو گونه هكارين رژدى يي ل سهر كوفرئ دكه تي نهبت كه سوى خوارني ناخوت ﴾ (الحاقة: ٣٥-٣٠)

۵ هدر وهسا دبیژت: ﴿ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَیُسْقَی مِنْ مَاءِ صَدِیدٍ . یَتَجَرَّعُهُ وَلا یَکَادُ یُسِیغُهُ وَیَأْتِیهِ الْمَوْتُ مِنْ کُلِّ مَکَانِ وَمَا هُو بَمَیِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَدَابٌ غَلِیظٌ _ و ل به را فی کافری جهههم ههیه ئهو دی عهزابا وی بینت ، وئه و د ویسری دا ژ وی کیم و خوینا ژ جههنهمیان دئیت فهدخوت . ئهو کافری خومهزنکه بهرگهریانی دکهت کو قورچان ل وی کیم و خوینی بدهت بهلی

ئه و نهشیّت وی داعویرت ، هندی هند یا پیس و که و ته علمه ، وعهزابا دژوار ژ ههر رهنگه کی و ژ هه ر ئهندامه کی لهشی وی دئیّتی ، وئه و نامرت و ته نابت ، و پشتی قسی عهزابی عهزابه کا دی یا ب ئیش بو وی هه یه ﴾ (إبراهیم : ١٦-١٧) .

جلكين جههنه مىيان

د ئايەتەكا پيرۆز دا خودايى مەزن دېيژت : ﴿ فَالذِينَ كَفَـرُوا قُطُّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَار يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءوسِهِمْ الْحَمِيــمُ ـ ڤيٚجا ئَــهويْن كافر بوويــن عــهزاب وهكـى جلكــى د وان دئــاليينت ، وكراسى ژ ئاگرى بۆ وان يين هاتينه دورســتكرن ، ڤيٚجا لـهشــيْن وان دبريژت ، وئاڤا زيده كهلاندى ل هنداڤــى ســهريْن وان دئيّنــه ريّن ، و الحج : ١٩) .

ژ قی تایه تی تاشکه را دبت کو جلکین جههنه می یان ژ ئاگری دفه صالکرینه و ل به ر وان دئینه کرن ، وبن پستر تاشکه راکرن خودایی مه زن د تایه ته کا دی دا به حسی جلکین جههنه می یان بن مه دکه ت و دبیژت :

﴿ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الأَصْفَادِ . سَـرَابيلُهُمْ مَـنْ قَطِرَانٍ وَتَعْشَى وُجُوهَهُمْ النَّارُ _ وتو (ئهى موحهمـمــهد) ل روِّرْا قَطِرَانٍ وَتَعْشَى وُجُوهَهُمْ النَّارُ _ وتو (ئهى موحهمـمــهد) ل روِرْا قيامهتى تاوانباران دبـــنـى ب قهيدان دگريداينه ، دهست وبييين وان ب زنجيـران يين گههاندينه ئيك ، وئهو درهزيل وشهرمزارن . جلكين وان ژ وي قهتـرانـينـه يا زوى دئيته ســوّتن ، وئـاگر بروىيين وان را دچت ودسوّرْت ﴾ (إبراهيم : ٩٩ ـ - ٠٥) .

و د گۆتنهكى دا ژ (ئبن عهبباسى) دئيتــه قه گوهاستــن كـو مهعنا پهيڤا (قَطِرَان) ئهوا د ئايهتى دا هاتى سفرى حهلاندىيــه ، وئاشكهرايه كو ئه څ جلكه بۆ هندى نينه دا جههنــهمى پـى بينــه سـتارهكـرن ، بهلكى بۆ هندى يه دا عهزابا وان پــى زيدهتــر لـــى بيت .

هنده*ک* رهنگین عهزابا جههنهمی یان

بهری نوکه مه بهحسی هنده ک ژوان گونه هان کربوو یین بهری خودانی خو دده نه ئاگری ، و ل قیری ئه م دی به حسی هنده ک رهنگین عهزابا جه هنه می یان که ین و کانی ژ به رچ ئه ف ب قی رهنگی دئینه عهزابدان .

۱ – عهزابا وی ژنکی نهوا ب مرییان دبیرت ، نه گهر نهو مر وتوبه نه کر د جههنهمی دا جلکه کی ژقهترانی وئیکی ژگوری یی دکهنه بهر ، وه کی د وی حهدیسی دا هاتی یا (ئبن ماجه) ژ (ئهبوو مالکی نهشعهری) قهدگوهیزت دبیرت : پیغهمههری ـ سلاف لی بن ـ گوت : (النائحة إذا مات ولم تتب قطع الله لها ثیاباً من قطران و درعاً من لهب النار ـ ئهو ژنکا ب مرییان دبیرت نه گهر مر و توبه نه کر خودی جلکه کی ژگوری یا ناکری دی کهته بهر .

۲− (بوخاری) ژ (ئوسامهی) ڤهدگوهێرت ، دبێژت : مـن
 گوه ل پێغهمبهری بوو ـ سلاڤ لـێ بن ـ دگۆت : ﴿ يجاء بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار ، فتندلق أقتابه في النار ، فيدور كما يدور

الحمار برحاه ، فیجتمع أهل النار علیه ، فیقولون : أي فلان ما شأنك ؟ ألیس کنت تأمرنا بالمعروف ، وتنهانا عن المنکر و آتیه ـ روّژا کنت آمرکم بالمعروف ولا آتیه ، وأنهاکم عن المنکر و آتیه ـ روّژا قیامه تی زه لامه کی دی ئینن هاڤینه د ئاگری دا رویڤیکینن وی دی که قنه د ئاگری دا وئه و وه سا دی ل دوّر زڤرت ووه کی که ردوّر جه نجه ری دزڤرت ، ڤینجا خهلکی ناگری دی لی کوّم بن و بیرّنی : فلان که س ته خیره ؟ ما تو نه ئه و بووی یی ته به ری مه ددا باشی یی وئه م ژ خرابی یی دداینه پاش ؟ ئه و دی بیترت : به له کن ، من به ری هه وه ددا باشی یی ومین باشی نه دکر ، ومین هه وین ژ خرابی یی ددانه پاش ومن خرابی دکر .

ئــهـ عــهـ زابــا وان زانايانه يين رپنكا دورست نيشـــا خــهـلكى ددهن ، وئهو ب خو ل ريكين خهلهت دچن .

۳ - (بوخاری وموسلم) ژ (ئهبوو هورهیرهی) قـهدگوهیّزن دبیّژت : پیغهمبهری ـ سلاف لـی بن ـ گوّت : ﴿ من تـردی مـن جبل فقتل نفسه فهو في نار جهنم یـتـردی فیه خالدا مخلـدا فیـها أبدا ، ومن تحسی سما فقتل نفسه فسمه في یده یتحساه في نار جهنم خالدا مخلدا فیها أبدا ، ومن قتل نفسه بحدیدة فحدیدته في یده یجـا بها في بطنه في نار جهنم خالـدا مخلدا فیها أبدا ـ ههچییێ خــو بها في بطنه في نار جهنم خالـدا مخلدا فیها أبدا ـ ههچییێ خــو د چیایه کی دا هاڤێت و خــو کوشـت ، ئـهو ههروهـهر د ئـاگرێ

جههنهمی دا دی نیته هافینت ، وههچییی ژههره فه فهخواربت وخو کوشت بت ژههرا وی دی د دهستی دا بت و د ناگری جههنهمی دا ههروههر نهو دی وی فهخوت ، وههچییی خو ب ناسنه کی کوشت بت ناسنی وی دی د دهستی دا بت وههروههر نهو د ناگری جههنهمی دا دی زکی خو پی درینت . و ههروههر نهو د ناگری جههنهمی دا دی زکی خو پی درینت . مهعنا : نهو مروقی د دنیایی دا خو بکوژت روژا قیامهتی د جههنهمی دا عهزابا وی دی ب وی رهنگی بت یی وی خو پسی کوشتی .

2- (بوخاری) ژ (ئسهبوو سسهعیدی خسودری) قهدگوهیزت، دبیژت: جاره کی پیغهمبهر ـ سلاف لی بسن ـ دهرکهفته نقیژا جهژنا رهمهزانی یان یا حاجی یان، پشتی ژ نقیشژی خلاس بووی وه عزه ل خهلکی کر وفهرمان ب دانا خیران ل وان کر، وگوت: گهلی مروقان خیران بده ن پاشی د بهر ژنکان را بوری وگوت: گهلی مروقان خیران بده ن پاشی د بهر ژنکان را بوری وگوت: یا معشر النساء تصدقن فیانی رأیتکن آکثر آهل النار ـ گهلی ژنان خیران بده ن من دیت پستری یا خهلکی تاگری ژههوه نه گوتن: ژبهر دیت پستری یا خهلکی تاگری ژههوه نه گوتن: ژبهر کیت بن ـ چ نه ی پیغهمبهری خودی ؟ پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ چ نه ی پیغهمبهری خودی ؟ پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ چ نه ی پیغهمبهری ناگون العشیر، ما رأیت من ناقصات کوتن اذهب للب الرجل الحازم من إحداکن، یا معشر النساء عقل و دین أذهب للب الرجل الحازم من إحداکن ، یا معشر النساء

- هوین گهلهك لهعنهتان ل خهلكی دكهن ، وقهنجییا زهلامین خوّ ژ بیر دكهن ، ومن نه دیتی یه كیّم عهقل و كیّم دینه ك زویت و عهقلی زهلامه كی مو كم خراب بكهت ژ ههوه گهلیی ژنان و گاڤا پیغهمبهر - سهلاڤ لیی بین - زڤری یه مال زهینه با ژنكا عهبدللاهی كوری مهسعوو دی هاته نك پیغهمبه ری - سلاڤ لیی عهبدللاهی كوری مهسعوو دی هاته نك پیغهمبه ری - سلاڤ لیی بن - وگوتی : ئهی پیغهمبه ری خودی ، ته ئهڤرو فهرمان ب دانیا خیر ان ل مه كر ومن هنده ك چهكی ههی مین دڤیت ئه ز بكهمه خیر ان ل مه كر ومن هنده ك چهكی ههی مین دڤیت ئه ز بكهمه هدژیت رن ئهز قی خیری د گهل بكهم ، پیغهمبه ری - سلاڤ لیی مسعود زوجك وولدك أحق من تصدقت بن - گوتی : (صدق بن مسعود زوجك وولدك أحق من تصدقت به علیهم - كوری مهسعوو دی راست دبیتژت ، ییی ژ ههمی یان هه ثریت و خیری د گهل بكهی زهلامی ته وعهیالی تهنه) .

ژ ڤی حەدیسی دئیته زانیـن کـو ســی گونـه دبنـه ئهگـهرا هـنـدی کو ژن ژ زهلامان پتـر بچنه جههنهمی :

ئــەزمان رەشـــى وبەحسىٰ خەلكى وھاڤێتنا وان وئەڤە فێقىيـــىٰ ديوانێن ژنكانە .

وقه شارتنا قه نجی یی و ب تایبه تی یا زه لامی ، چونکی ژنکی هندی تو قه نجی یی د گهل بکه ی گافا تشته ك ژ ته دیت بو وی یسی

نه خوش بت ، دى ئەوا بۆرى ھەمىيى ژ بىر كەت وبيرت تە چ قەنجى ل منن نەكرىنە!

ودسهردانابرنا زهلامان ، دئ بینی ژنه کا کیم عمقل دی شیت ب فهند وفیّل وئهزمانی خو یمی حلی موکسترین زهلامی گوهوریت ، وبهری وی دهته گونههی وبی ئهمری یا خودی ویا دهبیابان .

قینجا ئهو ژنکا بقینت خو ژ ئاگری جههنهمی بیاریزت دفینت گهلهك و گهلهك خو ژ قان ههر سی گونههان بده ته پاش ، و گهلهك خیران ب مالی خو بكه ت ، و ئه گهر زهلامی وی یی فهقیر بت ئهو و عهیالی وی ژ ههر كهسه كی دی پینت قیتره ئهو خیرا خو بده تی .

٥ - (موسلم) ژ (عیاضی موجاشی) فهدگوهیزت کو رفزه کی پیغهمبهری ـ سلاف لی بن ـ د خوتبه کا خو دا : ﴿ أهل النار خمسة : الضعیف الذي لا زبر له الذین هم فیکم تبعا لا یتبعون أهلا ولا مالا ، والخائن الذي لا یخفی له طمع وإن دق إلا خانه ، ورجل لا یصبح ولا یمسی إلا وهو یخادعك عن أهلك ومالك ، وذكر البخل أو الكذب والشنظیر الفحاش ﴾ .

مەعنا : خەلكى ئاگرى پينجن ، ئەو ۋى ئەقەنە :

- ـ ئهو مرۆقى خيانەتكارى بۆ وى بوويە تبيعەت ، لهو دى بينى دلىي خۆ دبەتە خيانەتى ئەگەر خۆ ئەو تشت يى بى بى بها ژى بت .

 ـ وئەو زەلامى كارى خۆ كرىيە خاپاندنا خەلكى ، سېيدە وئىي قاران وى كارەكى دى نىنە ژبلى فىلبازى وخاپاندنا خەلكى د مال و حالىي و ان دا .
- _ وئـهو مرۆقى ئەخلاقەكى خراب ھەبت ، سـهرەدەرىيا وى د گـەل خـهلكى يـا نـهخۆش بـت ، وئـهزمانى وى د دەر حــهقا خەلكى دا يى بـهرداى بـت ، قىخا ژ بـەر قـى سـالۆخەتى وى خەلك خۆ ژى بكرن .

ئەقمە ژى ژوان كەسانە يين ھەۋى عەزابدانا ب ئساگرى جەھنەمى دىن ئەگەر خودى رەھمى يىن نىدىت ، ولوان نەئيتى كەرەمى ، دوعا مە ژخودى ئەوە ئەو مە ژقسان رەنگ مرۆقسان بياريزت .

ناڤەرۆ*ك*

نەرثەث	بابهت
٧	دەسپيۆك
	ئەو كارين گەف ب ئاگرى ل خودانين وان ھاتىيــە
11	كرن
77	ترسا ب ئاگری د قورئانیّ وسوننهتیّ دا
**	ترسا ژ ئاگری وحالمی وان کهسین ژی دترسن
٣ ٤	مفاییّ ترسا ژ ئاگری
**	نوكه جههنهم ل كيڤهيه ؟
٤٢	كويراتىيا جەھنەمى وفرەھىيا وى
٤٥	تەبەقين جەھنەمى
٤٧	شویرهه ودهرگههیّن جههنهمیّ
٥٠	دژواری وگهرما جههنهمی
٥٤	هندهك كريّته شالۆخەتيّن دى ييّن جەھنەمىێ
٥٧	خوارن وڤەخوارنا جەھنەمىيان
٦١	جلكين جەھنەمىيان
٦٣	هندەك رەنگىن عەزابا جەھنەمىيان

بەرھەمى نقيسەرى

أ ـ ب زمانيّ عهرهبي :

- ١ الحافظ العراقي وأثره في علم الحديث ، الرياض ١٩٩٢ .
- ٢- المدخل لدراسة الأدب الكردي ، (جزءان) ، اسطنبول
 ١٩٩٣ .
- ٣- اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ عدي بن مسافر (تحقيق ،
 بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) المدينة المنورة ١٩٩٨
- ٤ مختارات من أغنية الثلج والنار (بالاشتراك مع محمد أمين الدوسكي) دهوك ١٩٩٩ .
- تاريخ ماردين للشيخ عبد السلام المارديني (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٢ .
- ٦- مذكرات الجاسوس الإنگليزي همفر في الميزان ، (مـع مـالك
 بن حسين) دهوك ٢٠٠٢ .
- ٧ ـ شرح ديوان الشيخ الجنوري ، للملا عبد السلام الجنوري ،
 تحقيق ، دهوك ٢٠٠٤ .

- ٨ ـ تاريخ الأنساب ، للأمير صالح بـك الشيرواني ، تحقيـق ،
 ٢٠٠٤ .
 - ٩ ـ جواهر المعاني في شرح ديوان أحمد الخاني ، ٢٠٠٥ .
- 1 _ حول نسب الشيخ عدي بن مسافر ومعتقده ، بالاشتراك مع الشيخ حمدي السلفي ، ٢٠٠٤ .

ب ـ ب زماني کوردي :

- ۱۱ مهلایی باته یی و بهرهه می وی (د گهل محسن دوّسکی) چاپا ئیکی ۲۰۰۲ ، چایا دووی ۲۰۰۲ .
- ۱۲ ئيخوان د تەرازىيى دا ، چاپا ئىڭكىي ۱۹۹۳ ، چاپــا دووى ۱۹۹۹ .
- ۱۳- ئەلندا مە (ديوانا شعرى يــه) چاپـا ئيكـى (١٩٩٨ ، چاپـا دووى (٢٠٠٥ .
 - ١٤ مەلا عەلىيى بەرۆشكى وبەرھەمى وى ، دھۆك ١٩٩٩ .
- ۱۵ سەيفىيى شۆشى وبەرھەمى وى (د گەل محسىن دۆسىكى)
 دھۆك ۱۹۹۹ .
 - ١٦ ديوانا سەردائىيى وانى ، دھۆك ١٩٩٩ .
 - ١٧ واقعيّ ئيسلامي چاوا چارەسەر بكەين ؟ دھۆك ٢٠٠٠ .

- ۱۸ دیوانا مەلایی جزیری (بەرھەڤکرن وڤەوژارتن) چاپا ئیککی ، ۱۸ دیوانا مەلایی جزیری (۲۰۰۰ .
 - ۱۹ فقهي نڤيڙي د شريعهتي ئيسلامي دا ، دهوِك ۲۰۰۱ .
- ۲ پهروهرده یا ئیسلامی ، بـ ق قویناغا ســهرهتایی ، وهرگیرانــه ، هه ڤلینر ۲۰۰۰ و ۲۰۰۰ .
 - ٢١ ژياننامهيا ييغهمبهري خودي ، دهو ك ٢٠٠٢ .
 - ۲۲ د گەل مرۆۋىن خودى ، دھۆك ۲۰۰۲ .
 - ۲۳ چل حەدىسىن ئىمامى نەوەوى ، دھۆك ۲۰۰۲ .
- ۲ ئيمام موحه ممهدى كورى عهبدلوه ههابى و چهند نڤيسينه كێن
 وى ، دهۆك ۲۰۰۲ .
- ۲۰ سهرهاتیینن پیغهمبهران ومللهتین بۆری ، (سسی بهرگه)
 دهؤك ۲۰۰۲ .
 - ۲٦ ـ تەفسىرا قورئانا پيــرۆز (وەرگىزانە) دھۆك ٢٠٠٤ .
 - ځ ۲ كوړى من ئەڤەيە دىنى تە ، دھۆك ۲۰۰٤ .
- ۲۰ یووسف وزله یخا یا سهلیمی هییزانی ، (بهرهه فکرن و قهوژارتن) دهۆك ۲۰۰۶ .
- ۲۲ لـ الديلا و مـ الديس الديس الديس الديس الديس الديس الديس الدي الديس الديس

جەھنەم وارىٰ يەشيْمانان ـ

- ۲۷ ـ ل دۆر ئەدەبى كرمانجى ل سەدسالا نۆزدى وبىستى زايىنــى ،
 ھەڤلىنر ٢٠٠٤ .
- ۲۸ دیوانا گازیا به له نیگازا یا مه لا به شیری به دهوی ،
 ۲۸ دیوانا گازیا به له نیمی به دهوی ،
 ۲۰۰۶ .
- ۲۹ دیوانا داهی یا مهلا نهذیری بهدهوی (بهرهه فکرن) ، دهو ك ۲۰۰۶
 - ۳۰ مرۆڤنى بەرى دىرۆكنى (وەرگىران) ۲۰۰۵ .
- ۳۱ ـ قورئــان وزانينــا نــوى ، چاپــا ئيْكــىن ۲۰۰۶ ، چاپــا دووى ۲۰۰۶ .
- - ٣٣ ـ ژن ل بهر سيبهرا ئيسلامي ، دهوك ٥٠٠٥ .
 - ۳۰ ـ مهم وزين ، ئەحمەدى خانى ، بەرھەڤكرن ، ۲۰۰٥ .
- ۳۹ ـ مهلا سهعیدی نوورسی و کتیبا وی باوه رنامه یا من ژ هــهردو مهدره سهیین بهلایی ، بهرهه فکرن و وه رگیران ، ۲۰۰۵ .
- ۳۷ ـ چاوا دى بيله مرۆڤه كى دلشاد ، يا د. عائض القرنى ، وهرگيرانه ، دهۆك ۲۰۰٦ .
- ۳۸ ـ ژ سالۆخەتىن خوداپەرىسان ، يا عمر التلمسانى ، وەرگىرانه ، دھۆك ، ٢٠٠٦ .

- ٣٩ ـ ل بهر سيبهرا خودي ، دهو ك ٢٠٠٦ .
- ٤٠ مرن و ژينا بهرزهخي ، دهۆك ، ٢٠٠٦ .
 - ١٤ ـ جههنهم وارئ پهشيمانان ، ٢٠٠٦ .
- ۲ کے ۔ فەرھەنگا گۆتن وكريارين نەدورست ، دھۆك ، ۲۰۰٦ .
 - ٤٣ _ جيهانا خهونان ، دهوّك ، ٢٠٠٦ .
 - ٤٤ ـ د گهل پيغهمبهري ، دهوّك ، ٢٠٠٦ .